

BUKOV pelet

“Strugara Radanović”

Najsavremeniji pelet nemačkog kvaliteta “KAL” razlikuje nas od drugih:

- procenat zbijenosti drvene mase iznosi 5,72%;
- u procesu sušenja koristimo ciklone sa vrućim vazduhom, a ne otvorenim plamenom;
- u našem peletu nema sagorelih čestica;
- rezultat je bolja kaloričnost peleta i manje pepela.

Kontakt telefon:

060/517-82-82, Jelena

ULTRAMEDM
ULTRAZVUČNA ORDINACIJA

***Tu smo za Vas, jer
zdravlje
nema cenu***

Zakažite pregled na vreme

☎ 061/1614901 ☎ 061/1614903

Starčevo, Kestenova 10a

✓ *U našoj ordinaciji možete obaviti ultrazvučne preglede:*

- abdomena i male karlice
- štitaste žlezde
- koštano-zglobnog sistema
- ultrazvuk dojki
- dopler krvnih sudova vrata i nogu
- ultrazvuk testisa

✓ *Konsultativni ginekološki pregled*

✓ *Konsultativni pregled interniste*

✓ *Usluge laboratorije*

Још од пописа становништва из 1981. године.

СТАРЧЕВО НИЈЕ СЕЛО

□ Да, баш као што се види на званичној презентацији Града Панчева - **Старчево није село него је насеље градског карактера**. Као такво, **оно је једно од десет насељених места које творе ГРАД ПАНЧЕВО**: а то су Глогоњ, Јабука, Банатско Ново Село, Долово, Банатски Брестовац, Иваново, Омољица - насеља сеоског карактера, и Старчево, Качарево и - насеље Панчево (од Скробаре до Војловице) - која су насеља градског карактера. Административни центар ГРАДА је у насељу Панчево.

Starčevo је градско насеље које се налази на територији града Панчева, у Јужнобанатском округу Аутономне Покрајине Војводине, у Републици Србији. Према коначним резултатима пописа становништва из 2011. године, у Старчеву живи 7473 становника.

Слика

КЛАСИКА на Тргу неолита

Месечне локалне новине

СТАРЧЕВАЧКЕ НОВИНЕ

ГОДИНА: XXX

БРОЈ: 354

31. МАЈ 2023.

НЕМА ЦЕНУ

Издаје
Креативни културни клуб

Главни
и одговорни уредник
Милена Јовишић

Редакцијски колеџијум:

Петар Андрејић,
Јордан Филиповић,
Зорана Штековић,
Предраг Станковић, Марко
Ивошевић, Далибор Мергел,
Петар Орешковић (спорт),
протојереј Зоран Малетић (црква),
Данијела Пећанин (школа).

Технички секретар
Јелена Грујић

Фото
СН; насловна: Исидора Јовић

Адреса
Моше Пијаде 12, Старчево 26232

Web:
www.starcevo.org.rs

E-mail
snovine94@hotmail.com

Телефони
013/631-144 (тел/факс)
063/565-752,

Штампа
ГРАФО КОЛОР 84 - Панчево

Тираж
1500

СТАРЧЕВАЧКЕ новине први пут су изашле јуна 1994. године. Уписане су у Регистар штампаних медија под бројем: NV000434 СР - Каталогизација у публикацији НБС, Београд 352(497,113)

Информатор СМЗ

ОДРЖАНА ДРУГА НОЋ МУЗЕЈА У СТАРЧЕВУ

Музеј историје Старчева при Дому културе је пригодним програмом по други пут узео учешће у манифестацији “Музеји за 10” у склопу Националне недеље музеја, која се ове године у Србији одржавала нешто скромније обзиром на тужне догађаје и дане жалости у нашој земљи који су јој претходили.

У Ноћи музеја, 13. маја, старчевачки музеј је своја врата отворио од 21 до 24 сата. Многобројни посетиоци из Старчева и Панчева обилазили су тада, уз стручно вођење, сталну поставку “Старчево кроз векове”, изложбе старих разгледница и пољопривредних машина и алата. Посебан утисак је остављала реплика неолитског насеља, јер су посетиоци могли да је доживе у једном несвакидашњем амбијенту, у тим ноћним сатима, под рефлекторима у дворишту музеја.

Други део ове манифестације улепшали су ученици издвојеног одељења

Музичке школе “Јован Бандур” из Старчева који су одржали концерт 17. маја на пијачном платоу Трга неолита. Бројна публика уживала је у музици 20 малих Старчеваца, ученика првог и другог разреда ове школе, а многимима је ово био први овако велики наступ пред публиком.

Концерт су отворили кларинетисти Урош Ђировић и Угљеша Пејчић из класе професора Шаму Киша. Своје уметне на гитари показали су Даница Достанић, Анђела Попадић, Борис Драгуша из класе професора Оскара Ерша. Публика је затим уживала у звуцима виолине Косте Кокановић, Еме Спасеновски, Теодоре Стојановић, Андреја Урошева, Уне Гаврилов, Саре Мијајловић, Лоле Марчетић, Саре Латковић, Неде Костић, Хане Ђирковић из класе професорке Естер Крстић који су наступали уз клавијеску сарадњу са професорком Анђелом Бувач. Своју виртуозност на хармоници показали су Виктор Савић и Марко

Врањеш из класе професора Немање Грујичића. На крају су наступили Соња Ђирковић, Миа Пешић, Теодора Топаловић и Давид Вуковић, талентовани пијанисти из класе професорке Анђеле Бувач. У завршници концерта Соња Ђирковић је отпевала песму “Хеј, момци млади”.

Нешто више о концерту је рекла проф. Естер Крстић:

- Млади извођачи успешно су извели програм који су вредно спремали са сво-

јим професорима у току школске године. Вили су узбуђени и радосни што могу да представе своје вештине пре свега вршњацима. Концерт је био веома посећен што је значајно за промоцију класичне музике и приближавање уметности широј публици. Надамо се да ће ова манифестација заживети и да ће јој се у наредним годинама прикључити још већи број заинтересоване деце.

- закључила је проф. Крстић.

Милена Јовишић

Нови почетак за пензионере

Годишња скупштина удружења пензионера одржана је у уторак, 9. маја, у Свечаној сали МЗ Старчерво. Отворио ју је председник старчевачких пензионера Зоран Васиљковић који је чланство обавестио о раду у протекле две године, истакавши да није у потпуности задовољан активностима али да је у питању и објективна ситуација, подсетивши да је то било доба короне и изолације, па да се и није могло више.

Али, за старчевачке пензионере долазе бољи дани. Одлуком и на иницијативу Месне заједнице и средствима које је одобрио Град Панчево започела је реконструкција простора у коме се некада налазио кафе “Волејбол”. То ће убудуће бити јавни простор, а користиће га пензионери и Удружење жена. То ће бити прилика да се пензионери окупе попут њихових колега из других места организују излете и екскурзије и врше упис огрева и друге помоћи.

- Позивам све наше најстарије суграђане, старчевачке пензионере, да нам се придруже. Само заједно можемо учинити бољим и квалитетнијим живот наших пензионера. Узмите учешће у раду, али и у дружењу - истиче Васиљковић.

Овом приликом изабран Миломир Јовановић је изабран за потпредседника удружења, а Миодраг Величковић ће бити задужен за организовање екскурзија и других путовања. Поред бројних пензионера овом састанку присуствовали су и гости, председник градског удружења пензионера Симо Трукуља, као и представници месне управе Петар Андрејић и Весна Радосављевић.

Сви они који би да се придруже удружењу пензионера, информације могу добити на број телефона: 061/642-14-52. Предности чланства у удружењу пензионера могу бити бројне. Придружите се.

П. С.

Сарадња пензионера Старчева и Панчева

Милановић поново председник

□ Редовна годишња изборна Скупштина удружења пензионера - инвалида рада одржана је крајем маја. На дневном реду су биле следеће тачке: усвајање финансијског извештаја, извештаја о пословању и избор председника и чланова Извршног одбора. Под првом тачком дневног реда констатовано је позитивно пословање у предходној години. Потом је председник Љубомир Милановић упознао присутне чланове о пословима који су обављени у предходном периоду, а потом је изабрано старо-ново руководство које је својим радом доказало свој квалитет тако да га није било потребно мењати. Председник ће и у наредном мандату бити Љубомир Милановић, а чланови Извршног одбора ће, поред њега, бити: Бојан Туцаков, Анђелија Антонијевић, Младен Раденковић и Милутин Ковачевић. Дружење је настављено уз пригодну закуску у “Кафаници код Терзе”.

П. С.

КАКО ДО БЕЗБЕДНЕ ШКОЛЕ И ЛОКАЛНЕ ЗАЈЕДНИЦЕ?

Својеврсни форум, односно проширена седница Наставничког већа старчевачке основне школе, одржан је у четвртак, 11. маја, у холу ОШ “Вук Стефановић Караџић”. Поред просветних радника запослених у школи, на форуму су говорили: председница Савета родитеља Снежана Пангић, директор Школе Саша Тасић, председник Месне заједнице Старчево Петар Андрејић, школски правник Стеван Симић и Владан Мулић испред Полицијске управе Панчево.

Овај састанак је одржан услед трагичних догађаја који су се одиграли у београдској школи “Владислав Рибничар”. Током дискусије смењивали су се представници свих учесника овог дијалога и дискутовали о проблемима који су довели до овог немилог инцидента, са циљем да се тако нешто никада и нигде не понови.

Преовладавао је став да су првенствено родитељи изгубили васпитну улогу, а након тога и просветни радници и да деца веома добро знају своја права, али не и обавезе. Наравно, разлози за то су дубоки и дугогодишњи па се и тако морају решавати.

Након ове седнице одржан је састанак Савета родитеља који је све изречено формулисао у осам захтева који ће бити прослеђени вишим органима на одлучивање и решавање. Један од првих захтева је да Школа добије психолога у пуном радном времену што до сада није био случај. Други захтев је да се уведе новчана казна за родитеље који се не одазивају на писмене позиве школе. Један од захтева је да се уведе нови школски предмет који ће допринети испољавању и неговању креативности, развоју мишљења и бољој међусобној комуникацији и сарадњи. Четврти захтев је организовање трибина ради едукације родитеља. Следећи захтев се односи на школске екс-

Учесници форума

Форум је привукао велику пажњу

курзије. Треба одвојити оне које организује Школа, од оних које организују запослени. Школа неће сносити одговорност за оне екскурзије које не организује, већ тај терет пада на самог организатора који то мора да наведе у сагласностима. Следећи предлог је да се у време избора представника одељења у Савет родитеља истовремено бира и његов заменик. Седми предлог је увођење добровољног “роди-

тељског динара“ који би се користио за додатно награђивање ученика са запаженим резултатима. Последњи предлог се односи на ученике који крше правила понашања у школи - предлог је да се такав ученик суспендује са наставе на највише пет дана уз обављање школских обавеза од куће, као и да са родитељима мора похађати саветовалиште за младе.

Предраг Сјанковић

Пролећно уређење Старчева

Градска акција одношења кабастог отпада дала је најбоље резултате у Старчеву

У оквиру априлске акције сакупљања и одношења кабастог отпада испред домаћинстава у Панчеву, Старчеву и Долову, ЈКП “Хигијена“ је уклонила приближно 900 кубних метара старог намештаја, амбалаже, баштенског и свег другог отпада, изузев грађевинског шута. Највише је било старог намештаја, који је претежно однет из Старчева, где је као и сваке године забележен највећи одзив.

Четири до пет скипа с механизацијом - камионима отворених приколица и “грајферима“, односно возилима с дизалицом, товарног простора 20 кубика, патролирале су од понедељка до четвртка по утврђеном плану. Петком се проверавао пређени терен, или се радило по позиву становништва.

Јесења и пролећна акција уклањања кабастог отпада спроводе се више од двадесет година да би се помогло становништву у одлагању “вишка“ из домова и дворишта и тако спречило настајање дивљих депонија. У Старчеву је пролећно одношења кабастог отпада део обимне акције “Април - месец чистоће“ коју дуги низ година организују Месна заједница Старчево и ЈКП “Старчевац“.

ИНТЕРВЈУ

Воја Савчић,

ДИРЕКТОР “ПАНТРАНСПОРТА“

Јавни саобраћај по мери грађана

Воја Савчић

Панчевачки јавни превозник “Пантранспорт“ прати жеље и потребе својих путника и прилагођава своје линије њиховим потребама. Због тога је у претходном периоду делимично промењен ред вожње?

- Транспортну мрежу система јавног градског превоза у Панчеву чини мрежа тринаест градских и приградских линија укупне експлоатационе дужине 232,1 километара. Инвентарски возни парк “Пантранспорта“ чини 60 аутобуса, а свакодневно на улице излази 50 аутобуса марке *Iveco*, *Gülyüz* и *Mercedes* који тренутно испу-

њавају транспортне захтеве наших корисника.

Линија број 14 је веома значајна нашим читаоцима. Да ли она задовољава све потребе Старчеваца или сте и ту нешто променили?

- Највећи број путника користи линију 14 Котез 2 - Омољца (20 % од укупног броја превезених путника у градском саобраћају током 2021. године). Како би побољшао квалитет својих услуга, “Пантранспорт“ је увео нову линију која саобраћа на релацији између Панчева (МЗ Тесла) и Старчева. Таквом одлуком смо постигли виши ниво

услуге у виду комфора путника и већег броја полазака на тој релацији.

Да ли је то довољан број аутобуса за потребе града који расте и развија се и има све више становника? Како одлучујете, на основу којих параметара када је неопходно увести нову линију или измени трају неке постојеће аутобуске линије?

- “Пантранспорт“ поседује најсавременији мониторинг јавног градског саобраћаја који омогућује: управљање возилима на мрежи линија, повећање ефикасности система јавног превоза, оптимизацију мреже линије, контролу рада возача,

праћење броја путника у возилу у реалном времену, могућност ефикасних реакција у непредвиђеним и ванредним ситуацијама, повећање безбедности возача и путника, боље информисање путника. На основу свих наведени параметра доносимо одлуке о додатном ангажовању ресурса или увођењу нових линија.

Постоји иницијатива да и аутобуси који пролазе кроз Старчево не иду само главном улицом, већ и кроз насеље, као што је то случај у Омољци. Шта можете да нам кажете о овоме?

- Са становишта превозника тренутно нема оправданости продужења или промене трасе кроз насељено место јер би неминовно дошло до повећања времена вожње, пређених километара и других ресурса.

Када говоримо о новој аутобуској станици, докле се стигло са овом темом. Шта ће корисници ваших услуга добити новом аутобуском станицом?

- Нова аутобуска станица у Панчеву биће

RAFAELO

ZA VAS RADI 0-24h

HVALA VAM ŠTO STE NAŠE MUŠTERIJE

изграђена по најсавременијим стандардима у грађевинарству, по принципима одрживе градње, а садржаје и низ садржаја који не постоје на постојећој аутобуској станици. Главна добробит коју ће имати сви грађани Панчева, јесте измештање саобраћаја из центра града чиме ће се драстично смањити загађење ваздуха, смањити гужве, а путници ће добити изузетно висок ниво квалитета услуге у новој аутобуској станици. Тренутно смо у процедури добијања грађевинске дозволе.

Да ли је то довољан број аутобуса за потребе града који расте и развија се и има све више становника?

- Морамо да напоменемо да се види рачуна и о

екологији. Путници се превозе најсавременијим еколошким аутобусима, од којих је одређени број и на метан.

Панчево је једини град у Србији који има све једнобразне и нове аутобусе. Да ли сте поносни на ову чињеницу?

- Возни парк "Пантранспорта" чини 60 аутобуса са највећим могућим степеном еколошке заштите. Ниво емисије штетних гасова одговара стандарду "Еуро 6" како код гасних аутобуса, односно аутобуса на компримовани природни гас, тако и код дизел возила. После непуне три године експлоатације, аутобуси изгледају као нови захваљујући одржавању возила од стране нашег техничког сек-

тора, које је на највишем могућем нивоу.

Какву сарадњу имате са Градом Панчевом?

- Однос Привредног друштва "Пантранспорт" доо и Града Панчева заснива се пре свега на односу јавно-приватног партнерства који почива на Јавном уговору за доделу концесије за јавну услугу поверавања обављања делатности домаћег линијског превоза путника на територији Града Панчева и изградња нове аутобуске станице од 27. 11. 2019. године. Поред права и обавеза уговорних страна предвиђених у наведеном уговору, однос јавног приватних партнера је однос међусобне сарадње и координације, са циљем реализације уговорених

обавеза, а ради постизања највиших станадарада при задовољењу потреба корисника услуге превоза. Међусобни однос трпи одређена искушења, али их превазилазимо дијалозима, изналажењем рационалних решења на обострану корист и задовољство.

Који су планови за наредни период? Да ли ће се набављати нови аутобуси?

- У наредном периоду "Пантранспорт" ће бити фокусиран на изградњу нове аутобуске станице и пословно-техничког објекта за одржавање аутобуса као и планирање нове мреже линија јавног градског превоза путника.

Зорана Штјековић

СТАРЕ СЛИКЕ СТАРЧЕВА

Наш кутак намењен старим фотографијама Старчева и Старчеваца у овом броју најстаријег локалног месечника употпуњујемо фотографијом добошара и пригодним текстом који је објавио новинар Илија Туцић.

Добошари су били општински службеници са сталном платом. Ипак, њихова стварна улога далеко је надилазила скроман положај који су заузимали. Када би ономад, са места на којем се улице секу "унакрст", наш човек чуо палице како једноличним ритмом ударају у добро затегнуту јарећу кожу, истрчао би на шор највећом брзином.

Можда је Цар објавио рат, па ти нема друге него да прежеш коње и навлачиш униформу. Можда је селу разрезана нова "пореза". А можда је где избила каква велика зараза, па сви сељани морају у "контумацију". Хиљаду ствари које живот значе, могло је сићи са маленог добоша са којег су вам Груја добошар, Миле Криваћ или Киш Ђула саопштавали вест која ће вам од тог момента променити живот. Уз само мало слободе, могло би се рећи како је судбина читавог панонског простора, од 18. до половине 20. века - отишла низ добош!

За ову прилику, сво пар извода из добошарске књиге заповести Општине Старчево (1918-1924):

- Даје се на знање, коме треба лекар нек се пише на општину, па ћемо га дозвати средом и недељом. (*Старчево, 9. децембар 1918.*)

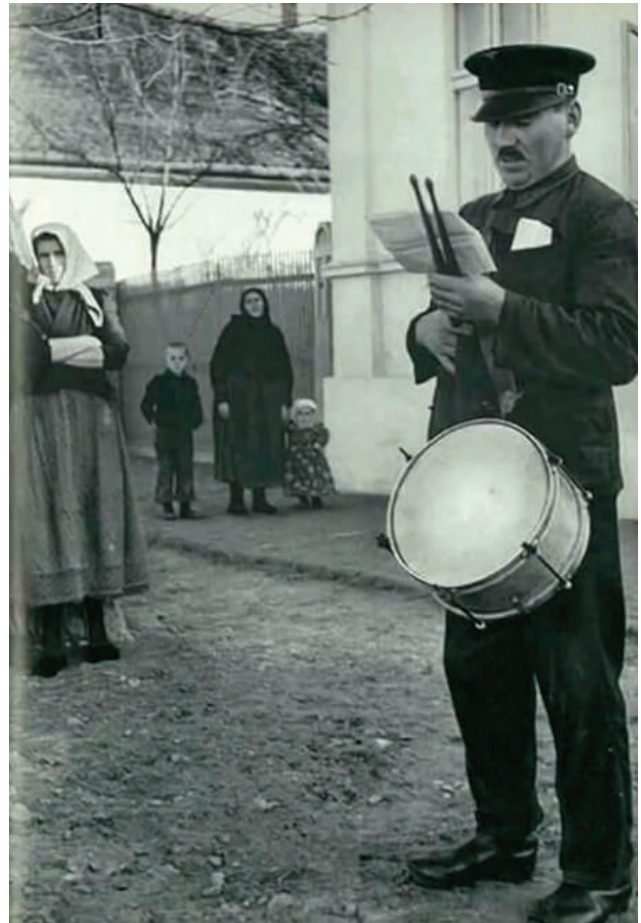
- Воји Филиповићу, берберу, треба шегрт. Ко би тео да дадне дете нек се јави код њега (*Старчево, 25. новембар 1918.*)

- Сваки пред својом кућом да почисти прцу и траву на шору, пролази г. Солгабиоров шором па ће вас казнити ако не биде почишћено. (*Старчево, 10. август 1919.*)

- Људи и браћо, дошла је наредба од госп. Среског начелника да се уписивате у Државни зајам, т.ј. да дате држави новаца. (*Старчево, 18. мај 1919.*)

- Даје се на знање, да сваки родитељ своју децу саветује да не праве нереда, у порти иду у орасе, јаше по бунару. Ко се буде уватио биће кажњен. Родитељи, својим синовима кажите да код цркве не сму седети на зиду горе. Тамо ће бити један тајно, који ће пазити и ко буде седио тамо биће кажњен. (*Старчево, 4. мај 1919.*)

- Даје се на знање да се не чује нико да би псово и уљиво ма кога, а особито Бога

и Светиње. За сваки случај ће се строго казнити; ако би ко тако што чуо од кога да псује има ома да прејави јербо то је велико зло и рђава намера. Зато нека сваки пази насе и да се одучи од тога пошто од тога нема главније, од тога човек сам себе понизи; кад се човек добро промисли може сам да увиди да је велико зло;

зато, да се сваки чува од тога. (*Старчево, 19. март 1922.*)

- Још једном се опомиње народ ко је пшта одно за време револуције, да донесе натраг, јер ми имамо све пописано, па ко још није донео биће бијен, боље нека донесе. (*Старчево, 11. мај 1919. након пшзв. Старчевачке републике*)

П. Андрејић

ЗАВРШЕНИ ПЕТИ “СТАРЧЕВАЧКИ ДАНИ КЊИГЕ”

Овогодишњи, пети “Старчевачки дани књиге” трајали су исто толико (пет) дана и за то време кроз Дом културе “29. новембар” продефиловало је добар део српске књижевне елите ради учешћа у манифестацији, која је ове године била посвећена једном од најберићетнијих српских писаца - Милошу Црњанском, па је свако од гостију краће или дуже говорио о његовом лику и делу.

“Старчевачки дани књиге” отворени су у понедељак, 24. априла, тачно у подне испред библиотеке Дома културе. Том приликом је директор те установе Дарко Јешић поздравно присутне и најавио петодневне програме, овог пута посвећене великом српском књижевнику - Милошу Црњанском.

Послуживши се уводним речима из његовог ремекдела “Сеоба”: “Бескрајни, плави круг. У њему, звезда.”, он је сугерисао да је култура бескрајно поље за ширење позитивне енергије и лепих креација. Директор је потом најавио чланицу Градског већа задужену за културу Марију Јевић. Она је такође цитирала једног, и то светског великана Ернеста Хемингвеја, који је рекао да никада нећете наћи оданијег пријатеља од књига, и позвала све да их конзумирају у што већем броју.

Потом су њих двоје заједно, по традицији, открили таблу на којој пише да ће старчевачка библиотека носити назив “Милош Црњански” у наредних годину дана, а исто важи и за оближњи плато, на којем се одржава традиционално базар књига.

Програм тог првог дана настављен је у поподневним сатима, када је организован “Песнички караван”, на којем је, такође, већ по обичају на овом фестивалу, наступило десетак поета из окружења. Увече је у галерији “Боем” уприличено књижевно вече познатог писца Горана Петровића које је водио професор др Александар Јерков. Промовисане су и књиге “Папир” и “Иконостаѕ”, а гости су били у некој врсти обавезе да се осврну на лик и дело Милоша Црњанског.

Наредног дана су била уприличена чак четири програма: радионица и представа

“Породица и стари обичаји” у организацији Студија страних језика “Пчелица Д”, трибина под називом “Агон и меланхолија: Живот и дело Милоша Црњанског” коју је одржала професорка Горана Раичевић, а представио се и Горан Гоцић књигом “Човек из нехата”.

Трећег дана је Јасминка Петровић пред препуном салом ђака одржала школски час о књижевности за децу и младе, а потом је Цица Станић приредила разговоре о књизи Наполеона Хила “Надмудривање ђавола”.

Један од наших најчитанијих писаца данашњице Дејан Стојиљковић представио је свој нови роман, под називом “Звезда над празнином”, а посветио га је свом легендарном суграђанину из Ниша, песнику Бранку Миљковић, чувеном поети који је, поред својих ванвремених дела, познат и по бурном животу, окончаном са свега 27 година.

Нишки писац је у сат и по програма говорио и о широк слици из времена након Другог светског рата, када је Миљковић доживљавао свој стваралачки зенит. Поред осталог, књижевник је истакао да су ови “Дани књиге” импресивни и у смислу концепције и квалитета.

- Допада ми се идеја да сваки фестивал буде посвећен неком од великана књижевности и веома ми значи то што сам присутан баш на овом, који подсећа на Црњанског, пре свега зато што моја прва књижевна награда носи његово име, а и пишем под његовим утицајем - истиче Стојиљковић.

Сутрадан је најпре ауторско вече имао председник Удружења књижевника Србије Милош Јанковић, а једно од најупечатљивијих предавања током целе манифестације одржао је професор Мило Ломпар.

Овај историчар књижевности је у свом надахнутом говору о Црњанском, поред осталог, истакао да је он постао вансеријски писац тек након што је објавио други део “Сеоба”, као и романе “Код Хиперборејаца” и “Књига о Лондону”.

- За тако нешто потребно је да писци дуго живе, јер многи дају најбоље пред крај, попут Достојевског, с којим је

Јешић и Јевић: именовање библиотеке

Црњански по мени у најјачој вези, јер је посреди иста та политичка проблематичност и друштвено непризнавање кроз читав живот. А његова личност најбоље је одређена стиховима у песми “Привиђења” из 1929. го-

достојевског, а последњи програм била је трибина о књижевности Милоша Црњанског, коју је маестрално водила професорка Ана Стишовић Милова-

Горан Гоцић

дине: “Заиста зрак сам само и то је сјај у мени, што се нестајући расипа у празнину, осветливши ми пут и бездан у исти мах” - цитирао је Ломпар.

Вреди истаћи да је базар књига текао све време

Достојевском, а последњи програм била је трибина о књижевности Милоша Црњанског, коју је маестрално водила професорка Ана Стишовић Милова-

Ј. Филиповић

Цица Станић

АНКЕТА СН: Шта и како даље након мајских дешавања? Затворимо Пандорину кутију

Зло је ушло међу нас. Прејознајмо га и одујримо се - јорука је Сјарчеваца са којима смо разговарали. Наше друштво из овога мора да изађе јаче и да не дозволи да се овако нешто икада понови

Владимир Тричковић, Мирослав Кужет, Зорана Радојчић, Ивана Веселиновић

Јован Алексић, Рамиз Мујаковић, Тијана Средојевић, Душан Цвјетичанин

Владимир Тричковић:

- Сматрам да је узрок овим трагичним догађајима губитак ауторитета родитеља и наставника и да су деца добила превише права. Моралне вредности су нестале а то се стиче првенствено у породици. Здрава породица је стуб и основа свега.

Мирослав Кужет:

- Страшно! То нешто најгоре што је могло да нас задеси. Проблеми су у свему што нас окружује. Поздрављам то што је полиција предузела и надам се да ће то повећати безбедност. Поред тога је потребно на неки начин редуковати интернет.

Зорана Радојчић:

- То што се десило је катастрофално и сматрам да што пре требају да се предузму неке мере од стране државе. Наставници требају имати већа права као што је било раније. Сматрам да и родитељи много греше што стају иза деце која добро знају своја права али не и обавезе.

Ивана Веселиновић:

- Сматрам да је то што се догодило у Београду страшно и да је промашај свих нас. Мислим да смо сви заказали, родитељи, школа и цео систем. Као доскорашњи ученик могу рећи да поред родитеља много зависи од наставника. Потребно је да

се наставници што више посвете својим ученицима.

Јован Алексић:

- Заиста је страшно то што нас је као друштво задесило. Мислим да је то последица стања у друштву. Деца се не посвећује довољно пажње па су препуштени сами себи. Покушавају да стекну статус у друштву под лошим утицајима. Родитељи мисле да децу треба да васпитава школа али то треба да крене од породице

Рамиз Мујаковић:

- Ово што се десило је просто невероватно. Дете је било веома добро обучено, као прави ратник, тешко је веровати шта је успео да уради. Треба да се адекватно казни како се ово не би дешавало.

Тијана Средојевић:

- Не тако давно у време када сам ја била у школи другачији су били професори, наставници и ђаци. Ученици су имали страхопоштовање према професорима. Данас су се ствари мало отргле контроли па се просто плашим с обзиром да имам мало дете које ће бити ђак за коју годину.

Душан Цвјетичанин:

- Мени је веома тешко када се само сетим тога. Сматрам да није заказао нико други осим родитеља који су главни кривци. Деца су сада превише заштићена и родитељи су благонаклони према њима и испуњавају им све, што баш и није добро.

*Предраг
Сјанковић*

ХОЋЕТЕ “СТАРЧЕВАЧКЕ НОВИНЕ” НА КУЋНУ АДРЕСУ?

Уколико желите да “Старчевачке новине” добијате на кућну адресу, обратите се редакцији СН или у МЗ Старчево (тел. 631-144). Уплатом поштанских и трошкова слања од 50 динара по примерку обезбедићете редовно добијање “Старчевачких новина” на вашу кућну адресу или на адресу онога коме желите да их пошаљете било где у свету!

Лице с насловнице: Радован Перовић, ходочасник

У сусрет свецу

Наш суграђанин, Радован Перовић одлучио је да изведе један несвакидашњи гест. Он је кренуо на ходоашће у манастир Острог како би се поклонио овом великом свецу на дан славе Светог Василија Острошког чудотворца, 12. маја. На овај велики и крајње неизванстан пут кренуо је са још једним нашим суграђанином, Ненадом Вукашиновићем као и Ненадом Мишчевићем који је из Панчева, али је старчевачки зет.

Радован Перовић је рођен у Панчеву, 3. јула 1976. године од оца Владимира и мајке Миленке. У браку је са Бранком са којом има одраслог сина Предрага. Разговарали смо са њим о мотивима и угисцима са овог необичног и тешког путовања.

Упознајмо се, најпре. Реците нам нешто о детињству, школовању и запослењу...

- Основну школу сам завршио у Старчеву и ту сам се дружио са својим вршњацима уз све оно што је нормално за одрастање. Средњу пољопривредну школу сам завршио у Панчеву и стекао звање техничара пољопривредне технике. Од 1997. године радим у погону "Петропласт", панчевачке петрохемијске индустрије која се налази на "Луци Дунав".

Одлучили сте да појетете пут Острога. Како сте дошли на идеју да пешице превалите толики пут?

- Када сам се једном приликом враћао са Златибора предложио сам сину да кренемо на Острог бициклама. С обзиром на то да син и ја не можемо никако да уклопимо са својим пословним обавезама, желео сам онда да кренем сам, пешице. Данима сам тражио сапутника и негде око Нове године сам успео да га пронађем у Ненаду Мишчевићу.

Како је протекао тај сусрет са будућим сапутником?

- Крајње необично. Када сам га питао за одлазак

На циљу: Радован и Ненад Мишчевић

на Острог он се баш изненадио. Рекао је да се тога дана пријавио за београдски полумаратон и размишљао да учествује на острошком полумаратону тако да је ово просто невероватно да истог дана добије идеју и договара нешто што је још изазовније од тога.

Ово путовање имало је и хумани карактер?

- Сузруга ми је предложила да покушамо да сакупимо новац за неко дете. Пошто је то било доста компликовано, решили смо да новац који прикупимо овим путем донирамо децијем одељењу панчевачке болнице. Желим да додам да смо ми сами финансирали овај пут, а да су средства која се прикупљају том приликом намењена искључиво Болници.

Да ли је идеја, коначно, успела?

- Наравно! Са директором Болнице смо се брзо договорили и отворили наменски рачун у ту сврху. На њему већ има преко милион динара.

Како су текле припреме?

- Током припрема нам се прикључио и Старчевачки Ненад Вукашиновић који је

желео да крене са нама што смо са одушевљењем прихватили. Гостовали смо на разним телевизијама. Ја сам био на ТВ "Хепи", Ненад је гостовао на ТВ Панчево и ТВ "Пинк" код Сарајева како би презентовали нашу идеју.

Како је изгледао полазак из Старчева?

- Полазак је организован за 29. април. У шест часова ујутру смо били испред Храма св. Пантелејмона у Старчеву где смо од свештеника Недељка Сенчанина добили благослов. На наше велико изненађење окупило се близу стотинак грађана како би нас испратили на овај пут. Прво смо отишли до Дунава код Иванова који смо прешли чамцем и упутили се ка Младеновцу.

Како је текло путовање?

- Првог дана смо прешли 47 километара и већ су се појавили први жуљеви на ногама. Преноћили смо у мотелу Шумадија. Други дан је била најдужа и најтежа рута током целог пута. Прешли смо 56 километара уз висинску разлику од преко хиљаду метара и стигли у Рудник. Следећег дана смо смањили километражу и прешли 36 километара до Чачка.

Како сте се осећали након толиког пута?

- У Чачку смо најалост имали проблема са повредама. Санирао сам своју повреду уз помоћ леда и завоја, али Ненад Вукашиновић није могао даље па је након трећег дана пута морао да одустане.

ГРАД ПАНЧЕВО
суфинансира пројекат
"Информисање у локалној заједници".

У оквиру овог пројекта реализовани су неки од текстова у овом броју "Старчевачких новина".

Остао је са нама на тај начин што је деонице које смо ми прелазили пешице он прелазео колима и дочекивао нас у смештају који смо одабрали за преноћиште и тако нам помагао у организацији.

Како је изгледао пут кроз планински део Србије?

- Од Чачка до Ивањице смо превалили педесетак километара уз поново изузетно велики успон и прелепе пределе. У неким планинским селима смо имали изузетно дирљиве сусрете са мештанима. Следеће преноћиште смо имали у ресторану "Његош" у Коморанима који се налазе у близини једне од наших најлепших река, реке Увац. Тог дана смо такође прешли око 50 километара. Идућег дана смо ишли до Пријепоља. И ако је растојање било знатно мање, око 38 километара, било је веома тешко јер нас је целим путем пратила киша.

Како сте прошли на граници?

- Пут од Пријепоља до Пљеваља дуг је око 32 километара уз два гранична прелаза. На оба прелаза су цариници и полиција били изузетно пријатни. Понудили су нам пиће и храну и наравно оверили пасоше, јер смо инсистирали на томе због успомене. До Пљеваља је било доста пута низбрдо што се успоставило чак и теже него код успона јер смо повређивали ноге набијањем табана. Следећа деоница је била исто кратка - од Пљеваља до Ђуревића Таре, око 37 километара. Ту смо преноћили

у кампу код Кљајевића, а следећег дана смо кренули пут Шавника. Тај пут је био дуг око 50 километара. Уз пут су нас људи поздрављали и бодрили.

Какав је био крај овог пута?

- Пут је од Шавника до Никшића је поново био од педесетак километара. Опет нас је пратила јака киша, а већ смо били на измаку снага. Целим путем нас је пратио један жућа. Пред долазак у Никшић ми се придружила суруга која је пешачила двадесетак километара са нама. Пред долазак у парохиски дом у Никшићу сачекала нас је телевизија која је снимала репортажу о нама. Последња деоница од Никшића до манастира Острог је била нешто мања од 20 километара и тај пут је, такође, са мном превалила моја суруга. Дочекало нас је много пријатеља, а ја сам од доњег до горњег манастира прешао босоног. Носила ме је нека необична сила и нисам осећао никакве тегобе.

Који су крајњи утисци и да ли би поновио овај подухват?

- Утисци су невероватни! Људи су ме изузетно пријатно изненадили. На многим местима нам нису желели да наплате ручак, пиће и преноћиште. Желим да се захвалим свим пријатељима који су ми помогли у реализацији овог подухвата. Планирам одлазак на Свету Гору и посету чувеном Хиландару, али сада је потребан одмор и да саберем утиске којих је заиста много.

П. Сџанковић

Бележимо

□ МЗ Старчево често остварује сарадњу са грађанима. Она се нарочито исказе током пролећне акције уређења "Април - месец чистоће". Тада се уређују и дечија игралишта, а свој допринос дају и сами грађани. Један од примера јесте и уређење игралишта у Улици Бориса Кидрича, када се Алекса Владић (на фотографији) са својим другарима укључио у фарбање овог игралишта. Ови послови још увек су у току, а сви заинтересовани могу се јавити Месној заједници лично, или путем телефона: 013/631-144.

Just for men

* **isključivo muški frizer** *

- muško šišanje
- fazoniranje brade
- pranje kose
- masaža lica

Cena šišanja iznosi 400 dinara
(za odrasle - deca 50% popusta!)

Lenjinova 1 Starčevo

Just for men

Погребно предузеће

Крила Анђела

Иве Лоле Рибара 27 Старчево

Телефон: 069/32-42-443

- * Најповољније цене комплетна опрема *
- Вршимо услуге спремања покојника, облачења и шминкања
- * Организација целе сахране
- * Папирологија
- * Заказивање сале за даће
- * Свеће
- * Црнина
- * Цветни аранжмани
- * Превоз на територији целе Србије и иностранства
- * Наплата преко ПИО-фонда
- * 00-24

ОПАСНОСТ ОД ПАСА ЛУТАЛИЦА И ПРИДРУЖЕНЕ ТЕМЕ

ЗАШТИТА ЗАЈЕДНИЦЕ И СИГУРНОСТ НАШЕ ДЕЦЕ

Један од највећих проблема прошлеке године је неконтролисано повећање невластничких паса на улицама градова у Србији

У многим деловима света, присутност паса луталица представља озбиљан проблем с којим се суочавају заједнице. Иако су многи пси пријатељски расположени и доброћудни, неконтролисана популација паса луталица може представљати значајну опасност за људе, друге животиње и општу сигурност заједнице. У наставку ћемо размотрити неке од главних опасности које произлазе из присуства паса луталица.

Физички напади: Пси луталице који су изгубили поверење у људе или су били изложени злостављању могу представљати претњу физичкој сигурности. Такви пси могу бити агресивни и могу да нападају људе, посебно децу која се често налазе на мети због своје величине и рањивости. Физички напади паса луталица могу резултирати озбиљним повредама или чак смрћу.

Ширење заразних болести: Пси луталице често нису подвргнути редовној ветеринарској нези и нису вакцинисани против разних заразних болести. То значи да могу бити носиоци болести попут беснила, паразита попут бува и крпеља, као и других бактеријских или вирусних инфекција. Када дођу у контакт с људима или другим животињама, постоји ризик од преношења тих болести, што представља озбиљну претњу здрављу заједнице.

Угрожавање животињског свећа: Пси луталице могу имати негативан утицај на локалну фауну. Ловом или нападима на дивље животиње, могу довести до смањења броја врста и нарушавања природне равнотеже. Осим тога, пси луталице могу бити носиоци болести које могу пренети на друге животиње, што додатно угрожава њихову популацију.

Нарушавање јавног реда и мира: Присуство паса лу-

талица у јавним просторима може изазвати страх и nelaгоду међу људима. То може утицати на њихову слободу кретања и нарушити осећај сигурности. Деца, старије особе и људи с одређеним фобијама могу се посебно осећати угрожено, што може довести до негативних последица на њихову психолошку добробит.

Шта чинити?

Како бисмо се носили с опасностима које произлазе из присуства паса луталица, важно је подузети одговарајуће мере за заштиту заједнице и осигурати сигурност свих грађана. Важно је схватити да је решавање проблема паса луталица дугорочни процес који захтева сарадњу свих чланова заједнице, локалних власти, организација за заштиту животиња и грађана. Само кроз заједничке напоре можемо осигурати сигурност и добробит свих, како људи тако и животиња.

Нажалост, у неким случајевима може доћи до злоупотребе азила за псе луталице. Азили за псе луталице су институције које пружају привремени смештај и заштиту напуштеним или изгубљеним псима с циљем проналаска трајних домова за њих. Међутим, постоје ситуације у којима се азили неправилно користе или злоупотребљавају. Ево неколико примјера злоупотребе азила за псе луталице:

Неадекватна нега и заштити: У неким случајевима, азили могу бити претрпани или имати недостатак особља и ресурса, што резултира неадекватном бригом за псе. То може укључивати недостатак хране, воде, ветеринарске неге и хигијене, што значајно нарушава добробит паса.

Нехуман третман: Постоје ситуације у којима се пси у азилима могу изложити нехуманом третману, укључујући злостављање, занемаривање или физичко насиље од стране особља азила. Овакве ситуације представљају озбиљно кршење права живо-

Чопор паса испред амбуланте (архива СН)

тиња и моралних начела бриге и неге за њих.

Нелегална трговина: Неки азили могу бити укључени у нелегалну трговину паса, укључујући продају паса за узгој, експериментирање или борбе паса. Ово је илегална пракса која не само да штети псима, већ и доводи до озбиљних проблема у вези с добробити животиња.

Недостатак транспарентности: У неким случајевима, азили за животиње могу бити недовољно транспарентни у погледу својих поступака, финансија или услова у којима пси бораве. Недостатак транспарентности отежава праћење рада азила и сигурност да се пси третирају на одговарајући начин. Неопходно је расветлити такве случајеве.

□ У време закључења овог броја нашег листа догодио се још један инцидент са псима луталицама. Наша суграђанка Рада Савић огласила се путем Фејсбука: “Јуче око 18:30 сати задобила сам тешку повреду. Напали су ме пси луталице у Баштенској улици док сам возила бицикл. Поломила сам ногу... Овим путем желим да дам до знања да треба нешто да се предузме, нисам једина које су пси напали” - стоји у објави наше суграђанке.

Фото: Фејсбук страница Раде Савић

Лош пример из нашег краја

У Старчеву постоји приватни азил за псе који је отворен пре неколико година. Налази се у Јесењој улици. Отприлике у исто време наша локална заједница постаје изложена чешћем присуству паса луталица, а пријаве о уједима и нападима паса постају многобројне. Неретко се у истом кварту у коме се налази азил, али и у околним улицама, могу уочити групе паса. По сведочењу мештана често се могу видети и аутомобили који на моменат зауставе и из којих изађе пас, аутомобил потом оде, али пас остане. Такви пси, углавном, не заврше у азилу него постају улични пси.

Недавно се догодио инцидент у коме је учествовала управо власница старчевачког азила Татјана Стана. Он илуструје на који начин се поједини азили односе према животињама, али и према локалној заједници. Татјана Стана је примећена како са хлебом у руци тумара парком и мами псе у близини дечијег игралишта на Тргу неолита, "да их нахрани". Е, сад... Зар не треба, као осведочени борац за добробит животиња да их прихвати, одведе и збрине у свом азилу? Да их нахрани и напоји на одговарајући начин? Ваљда се зато отвара девизни и динарски рачун који се нуди по својим друштвеним мрежама...

Иначе, на информационој табли крај игралишта јасно је назначена забрана довођења паса на дечије игралиште које је намењено деци предшколског узраста и на коме се окупљају мајке са малом децом. Након упозорења она је негодовала, а ушла је и у вербални дуел са грађанима који су ту застали. Исте вечери огласила се на својој Фејсбук страници отворивши простор за "рад" својим истомисленицима. Какав рад, сазнаћете у наставку текста.

Лечење фрустрација на Интернету

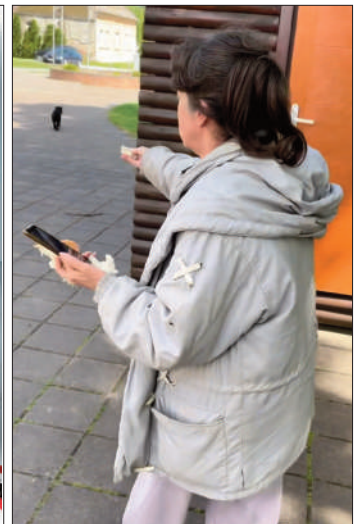
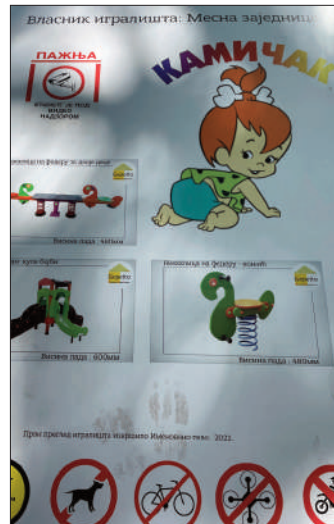
Други део ове приче је управо болесно малтретирање такозваних заштитника животиња. Пратећи модерне трендове неки су у "заштити" паса пронашли изванредан бизнис, они други начин да залече своје фрустрације и социјализују се, а

неки, пак, да се одморе од лкарске шифре. Уколико се у сајбер простору огласите у контрамеру њиховог виђења света типа "ходи мами куцо" и ако желите да заштитите децу од потенцијално агресивних паса, тада постајете непријатељ и бивате изложени узнемиравању најгоре врсте. Ти огавни монструми су у стању да шаљу најгрђе поруке путем друштвених мрежа (редакција поседује такве поруке упућене аутору текста и спремна је да их предочи, али због узнемирујућег садржаја за сада их нећемо објавити). Све то вероватно раде због броја прегледа објава и евентуалних уплата спонзорстава својим удружењима и азилима. Обичан свет је згрожен, склања се од таквих и не улази у расправе. Али, зар треба да пустимо ову агресивну мајину да нам држи лекције и поставља своја правила? Не. Морам се супротставити свакој ненормалности.

Гори од оних који лече своје болесне фрустрације претећим порукама јесу инспиратори таквог понашања. Углавном су то инстаграм странице разних "удружења за заштиту животиња" или свакојаких азила. Наизглед су анонимни, али се лако дође до стварних аутора. У овој тури увреда и претњи коју је изазвала фејсбук-објава Татјане Стане, у којој је изнет читав низ прорачунатих неистина (о томе како је годинама изложена нападима нашег листа (!?) и "уроти" против паса коју предводи потписник ових редова и слично), најпре се у хајку укључила Анита Митровић Ђукић из удружења "Кућица за спас" из Јагодине, а потом и удружење из Аранђеловца који води Иван Р. Ивановић. Пратиоци њихових друштвених мрежа слали су најгрђе претње.

Треба истаћи да сви они имају нешто заједничко, нешто што их демаскира - нуде девизне и динарске рачуне за уплату донација. За шта? Да ли тај новац стиже тамо где га неко меко срце уплати? Не знам, видећемо.

Њихов систем функционише тако што се означава мета, а онда се солидарно деле објаве путем друштвених мрежа где се укључују вероватно и инструментализовани пратиоци и "лажни профили" и почињу напади, претње и увреде. Не преза се да се прети

Инфо-табла крај дечијег игралишта на Тргу неолита на којој је назначено да није дозвољено, између осталог, доводити псе на игралиште (фотографија лево); Татјана Стана призива псе на игралиште вербално и гестикулацијом (десно)

пребијањем и силовањем деце (!?) зарад "заштите" куца. Питање је да ли су они који администрирају такве интернет странице, Ђукић и Стана, свесни да се излажу томе да врло лако могу постати инспиратори тешких кривичних дела? Као и за лажно пријављивање, чему су склони.

У питању су обичне кукавице. Али забрињава и растује кад заправо видите колико су такви људи острашћени и колико испред свега стављају патолошку пот-

ребу да "заштите" животињу. А "штитећи је" не презају да на најодвратнији начин прете људима и деци. То није емпатија, пре је дијагноза.

Пећар Андрејић

□ Аутор овог текста велики је љубитељ животиња. У свом дворишту у Улици Моше Пијаде има куцу коју је удомио пре неколико година из панчевачког азила. Његовим ћеркама, Јани и Маји, поред пса Лајоша, у дворишту друштво праве и две мачке. Мњао.

Анита Ђукић: сметају јој они који бране децу од паса?

□ Покушали смо у неколико наврата да добијемо изјаву Аните Ђукић из "Кућица за спас" из Јагодине, али у томе нисмо успели. Највероватније је да ћемо директно поставити питања приликом конференције за медије која ће бити организована у Јагодини на тему малтретирања од стране "заштитника животиња". А најпре оно - да ли се осећа инспиратором претњи пребијањем, убиством и силовањем које долазе са страница којима Анита Ђукић или неко у њено име администрира. То смо хтели да питамо и Татјану Стану, али нисмо ступили у контакт јер су испред њене куће пси који нам нису дозволили да приђемо.

ИЗВИЋАШТВО

Пехар за старчевачке извиђаче

Најмлађи чланови старчевачког одреда извиђача, полстарци и пчелице, 13. и 14. маја учествовали су на такмичењу у Мраморку под називом “Цветови маја“, у организацији Одред извиђача “Бели бор“.

Десеторо полетараца и пчелица кренуло је у суботу према Мраморку, предвођени њиховим вођом Марком Станом и старешином одреда Предрагом Станковићем. Након лепог дочека, убрзо након Старчеваца пристигли су и остали учесници, који су дошли из Панчева, Ваљева, Велике Планае и Обреновца.

Акцију је убрзо након тога отворио старешина мраморачких извиђача Стеван Бела, а затим је дошао ред на ручак. Многи полстарци из Старчева су већ упознали нове пријатеље и увелико су разговарали са њима. По завршетку ручка, екипе најмлађих скаута пошле су у парк где су прелазиле одређене тачке са различитим дисциплинама. Тако су савладавали путне знаке, полигон спретности, игру меморије, везивање чворова, шифровано писмо германикус, као и памћење и пренос задате поруке. Такмичење је трајало добар део поднева, а скаути су по повратку у камп искористили слободно време играјући се са својим новим пријатељима. Једина преостала дисциплина тог дана била је културно-забавни програм, или скраћено КЗП. Свака екипа је припремила наступ којим се представила осталима. Могли су се видети трикови са картама, кореографије уз музику, гимнастичке представе, као и кратки смешни скичеви. Остатак вечери је проведен у међусобном дружењу између полетараца, које је трајало све до одласка на спавање.

Сутрашњи дан је започет доручком, па затим паковањем опреме и припремом за затварање акције и доделу награда. Екипе нашег одреда су се одлично показале, остваривши знатан број бодова у свакој дисциплини. Са обзиром на то да је свим

извиђачима ово било прво такмичење, резултати су били веома добри, а екипе су дале све од себе и одлично се показале. Ипак, на крају су веома мале разлике пресудиле. Екипа под именом “Јежеви“, који су чинили Хелена Костић, Дуња Величковић, Душан Омаста, Михајло Радосављевић и Вељко Костић, заузела је 6. место, док су “Лисице“, у саставу: Лана Младеновић, Иван Оморац, Андреј Костић, Огњен Омаста и Слободан Николић, освојиле треће место, поневши са собом и пехар и медаље.

Старчевци са такмичења носе само лепе утиске, што због пласмана и због нових познанстава која су на њему стекли. На наредним састанцима почеће спремање за нове извиђачке победе и увелико се радују свим активностима које им предстоје.

Посета фарми

Група од тридесетак скаута виших и нижих разреда основне школе посетило је 22. априла фарму крава поред Надела. Посета се одвијала у склопу извиђачког програма као део савладавања тема међусекторске сарадње, предузетништва, планирања и управљања ресурсима. Фарма у Старчеву добро је организована и производи око 9500 литара млека дневно. Основана је 1953. године и континуирано ради од тада. Међу већима је у околини са 700 грла, док је од тога око 350 крава. Извиђачи су се брзо запитали шта онда чини преостала половина и одговор су добили обиласком, кроз несебично вођење Јасмине Грубин једне од запослених.

На почетку су видели стеоне краве, односно краве које носе телад. Оне се налазе у комфорнијим боксевима са пуно сена и врло често леже. У боксевима се одвијају и отеливања тј. порођаји. Затим следе теларници и јаслице. Боксеви са теладима старости од 1 до 3 дана и 3 до 7 дана. Игром случаја извиђачи су присуствовали првим сатима

Екипа “Лисице“ на такмичењу у Мраморку

једног телета на овом свету. Теле је било збуњено и помало је клецало али је стајало на ногама, а извиђачи су смели да га помазе. Телад старија од три дана већ је била потпуно усправна на ногама и постојала је видна разлика међу њима. Затим иду боксеви који се могу назвати и обдаништима, са теладима до месец дана, па затим боксеви са теладима до три па до шест месеци и затим до једне године. Велика већина

прибор за мужу, млеководе и цистерну за складиштење млека. Док су по доласку на фарму видели и камион-цистерну која је управо одвозила млеко.

У овом систему се млеко из краве, транспортује до млекара, без присуства кисеоника, што омогућава квалитет и безбедност за употребу. Извиђачи су сазнали и да је крава по имену Венди, пре нешто више од десетак година

У посети фарми

телад је женског рода, односно врло ретко се рађају бикови јер се користи селектовано осемењивање. Након обиласка ових боксева уследиле су штале са јуницама које су старије од годину дана и које чекају полну и телесну зрелост. У томе се крије и одговор на горе постављено питање извиђача. Краве постају краве, тек након првог телења и тада оне дају млеко. Следеће су биле штале организоване на млађе и старије краве, односно на оне које дају више или мање млека. Извиђачи су видели и

дата београдском зоолошком врту и да је убрзо добила мушко теле, које је названо Фердинанд. Тако се може се рећи и да је део данашње популације крава овог “врта добре наде“ заправо са старчевачке фарме.

Након захвалности домаћину, скаути су се нашалили да следеће године треба да дођу на исти датум на фарму, да би телету са почетка приче дошли на рођендан.

Марко Ивошевић и
Марко Сјана

ПИВАРА КОРПА ШОП

Ул. Бориса Кидрича бр. 2

- * Ринфузна роба
- * Био-пуроит
- * Свеже и стрзнушо
воће и њобрће

НАШИ њуни рафоби
за ВАШЕ њуне кесе!

П Е Ч Е Њ А Р А

Код Луке

РАДНО ВРЕМЕ:

радним данима: **7:30-19;**
суботом: **7:30-17;** недељом: **7:30-13.**

ПОРУЏБИНЕ: 063/709-7846

- * суво месо * домаћа сланина * чварци *
- * домаћа маст * печеница
- * и још много домаћих производа!

**ПРАСЕЋЕ И ЈАГЊЕЋЕ УВЕК
СВЕЖЕ ПЕЧЕЊЕ**

Бориса Кидрича 12, Старчево

Сет књижевних вечери

Вече Наде Малек

Роман првенац Косте Петрова

Књижевна вече Косте Петрова из Баваништа који већ 35 година живи у Швајцарској, уприличено је у четвртак, 11. маја. То је уједно била прва промоција његовог романа “Страсти сулудог аквизитера“ у Србији и зато изазвала и велико интересовање. У питању је првенац Косте Петрова који је почео да пише по завршетку пандемије короне. Роман садржи много аутобиографских елемената, а аутор, некадашњи професор књижевности и аквизитер, одлучио се да приповеда једноставним и разумљивим језиком. Роман се може сврстати у љубавне, јер прати љубавну причу најамног радника и много млађе Швајцаркиње, која има тужан крај. Ово књижевно вече модерирао је Дарко Јешић.

“Минијатуре“ Александра Михајловић

Роман “Минијатуре“ панчевачке списатељице Александре Михајловић, професорке књижевности, промовисан је на књижевној вечери одржаној 16. маја. Уз видео-презентацију публика је са уживањем пратила ауторкину причу о истраживању минијатура из средњевековних рукописа и стваралачком путу, из ког је настајао овај роман, а који се бави историјатом једне јувелирске породице. Модераторка на овој књижевној вечери, Ања Ивачковић у разговору са ауторком укратко је представила и романе “Запречавање. Завањавање. Завиривање.“ о девојци са Електриним комплексом, “Кроз престохват цимета“ о краљици Наталији Обреновић, једну врсту енциклопедије “Знамените владарке средњег века“ и дечију књигу “Софијине мудролије с Марком Кралјевећем“. Књиге Александре Михајловић су великим делом плод дуготрајних истраживања јер

су проткане многим историјским ликовима, догађајима чињеницама, о чему је ауторка говорила истичући колико је тешко истраживати у нашој држави у поређењу са Аустријом где је као стипендиста боравила у Бечу 2018. године и радила на истраживању за нови роман. Од маја можете читати колумну ове списатељице у “Блиц жени“.

“Приче“ Наде Малек

Панчевачка списатељица Нада Малек представила је, 18. маја, своју најновију збирку кратке прозе једноставно насловљену са - “Приче“, а која је изашла прошле године у издању НИУ “Либертаеа“. Нада Малек је до сада објавила седам књига, а за своје кратке приче више пута је награђивана. На почетку ове књижевне вечери новинарка Милена Јовишић је прочитала одломак из књижевне критике коју је приредио Милутин Савић Луле, писац из Вршца. Ауторка је у отатку вечер читала приче које дочаравају дух и атмосферу времена које списатељица носи у сећањима, а преточила их је у “својеврсан дневник писан душом“. Какав утисак приче Наде Малек остављају на публику рекла нам је Галина Вуксановић:

- Било је ово једно баш емотивно вече. Нада је успела је да дирне све наше емоције. Њеним малим причама дочарала је атмосферу као да сам била у њеном родном месту. Могли смо де се нађемо у свакој њеној причи као да су то наша сећања, јер оне нас враћају у прошлост и можемо да доживимо све оно о чему је Нада писала - објаснила је Галина Вуксановић. Ово књижевно вече употпунили су песмом и музиком Златко Малек на гитари и Михајло Ненадић на фрули.

СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА Храм Огњене Марије

Обавештавамо читаоце наших новина о градњи храма у центру Старчева посвећеног Огњеној Марији. Грађевински радови су завршени, остао је занатски део посла. Бетонски свод над бродом храма и олтара је урађен као и греда за прихватање дрвене кровне конструкције. На косим бетонским плочама треба да се уради изолација и постави дрвена кровна конструкција са дашчаном оплатом на којој ће бити постављен лимени покривач. Скупимо мало добре воље и сви одвојимо нека средства која неће угрозити наше кућне буџете и завршимо преостале радове на нашем новом храму. Подсетимо се да је сигурно била лошија економска ситуација и много мање Старчево почетком прошлог века када је за само три године завршен Храм св. Пантелсејмона у Старчеву. Ако се сложимо, уз Божију помоћ и овај храм можемо веома брзо да завршимо, само ако схватимо да нам је црква потребна кроз цео овоземаљски живот, а и после боравка нашег у овоме пролазном свету. Свако нека да по својој могућности и радови ће бити убрзани и горе наведени кров завршени. Своје прилоге можете уплатити на жиро рачун: Српска православна црквена општина Старчево бр. ж. рач. 325-9500600037013-76, са назнаком - за градњу храма Огњене Марије. Уплате у готовини могуће су код старешине храма протојереја Зорана Малетића, секретара Ц.О. јереја Недељка Санчанина и у црквеној продавници. Свим приложницима унапред хвала. Нека вам Господ за ваш прилог многоструко врати у здрављу, миру и напретку. Изградимо молитвени дом, место из кога се уздиже молитва Господу. Уз ваше прилоге можемо да завршимо радове. Ако скупили средства да се смањи дуговање извођачу можемо тражити да се заврши кровна конструкција до храмовне славе Огњене Марије. Било би лепо да наш храм за своју славу засија пуним сјајем, а то може да се деси уз помоћ сваког појединца.

Протојереј Зоран Малетић
Тел. 066/888-2245

Црква Огњене Марије

Помен жртвама масакра у школи

□ Два дана након трагичних догађаја у Београду у Храму Огњене Марије у центру Старчева одржан је помен недужним жртвама. Помену су присуствовали ученици старчевачке школе са својим учитељима, наставницима и родитељима.

ПОСТАНИ НОВИНАР/САРАДНИК “Старчевачких новина“!

Уколико поседујеш таленат да на креативан начин сагледаваш свет око себе и умеш да се новинарски изразиш - ти нам требаш!
Јави се редакцији > snovine94@hotmail.com

Учесници из Уљме у посети музеју

Ђаци у музеју

Са лепим временом почела је сезона организованих посета старчевачком музеју. После учесника Књижевне олимпијаде која је недавно одржана у нашој доловачке основне школе уследила је до сада највећа посета школараца музеју. У петак, 12.

маја, око 90 ђака Основне школе "Бранко Радичевић" из Уљме у склопу једнодневне ескурзије посетили су музеј историје Старчева заједно са својим учитељима и директорком Оливером Кларић.

Они су имали прилику да, кроз обилазак сталне едукативно-изложбене поставке

дворишту музеја и тако да лакше замисле како су живели људи у старчевачке културе пре око 8000 година.

Ову посету основаца из Уљме старчевачком музеју организовала је туристичка агенција "СТУП трافل Вршац". Пре старчевачког музеја, ученици из Уљме посетили су манастир Војловица и Цркву Св. Пантелејмона.

М. Ј.

Дочек гостију из Уљме

"Кикинда денс опен"

Мажореткиње из Старчева, чланице Плесног студија "Лана", такмичиле су се на плесном надметању под називом "Кикинда денс опен" које се, 13. маја, одржало у истоименом граду. Оне су се такмичиле у категорији микс-група-кадети и освојиле су прво место. Ово је сада било њихово друго такмичење и поново су заблистале и представиле своје место и свој клуб у дивном светлу. Наше, старчевачке мажореткиње, постоје од септембра 2022. године и ово су сјајни резултати и напредак за релативно кратак период.

- Наши тренинзи обухватају тренинге гимнастике, плеса и кондиције, а специфично је то што мажореткиње користе и реквизите као што су пом-пони и штапови, а оне бас у овој микс-категорији играју и са једним и са другим реквизитом, каже за наш лист Богдана Келча из Плесног клуба "Лана".

Девојчице тренирају два пута недељно у просторијама Дома културе - понедељком од 18 до 19 сати и суботом од 10 до 11:30 часова. По потреби, ради бољих припрема, девојчице имају и још неки додатни тренинг.

Мажореткиње

- Припремамо се одржати крајем јуна, наводи Богдана Келча. Очекују се нови успеси мажореткиња.

П. А.

Радно време музеја у јуну

□ Старчевачка музејска поставка "Старчевом кроз векове" и пратећа изложба старих разгледница "Кроз прозор XX века - разгледнице" током јуна биће доступни посетиоцима у следећим терминима: **УТОРАК** и **ЧЕТВРТАК: 11-15:30** сати, **СРЕДА** и **ПЕТАК: 14-18:30** часова, **НЕДЕЉА: 12-17** сати. Уколико желите да посетите старчевачки музеј ван наведеног времена биће довољно да се најавите на бројеве телефона 013/631-144 (током радних дана) или 063/56-57-52 који је стално доступан.

□ Музеј Старчева који представља ове просторе у време млађег каменог доба и у време Банатске војне границе отворен је пре три године. Честе посете музеју оправдавају идеју и напор да се овакав простор пружи на располагање посетиоцима.

Програм Дома културе током јуна

□ Песничко вече Живка Николића и београдских песника одржаће се 8. јуна у малој сали Дома културе са почетком у 19 сати;

□ Током месеца одржаће се још једна изложба слика, као и школска приредба.

Концерт у војловачкој порти

□ Културно - уметничко друштво "Неолит" одржало је почетком маја месеца концерт у порти манастира Војловица. "Неолићани" су наступили на културно-уметничком програму који је уприличен у навечерје празника Светог Владике Николаја који је у мају 2003. канонизован за светитеља Српске православне цркве.

Старчевачким ШОРОМ

УРЕЂУЈЕ
Марко
Ивошевић

Старчевачким шором из угла Маре Паулић

Ево нас у новом серијалу рубрике “Старчевачким шором”. Настављамо са прикуљањем сећања на некадашња времена откривајући како је некад наше местио изгледало и како се у њему живело

У овом броју кроз “времешлов” нас води Мара Паулић, која је рођена 1944. године у Шибенику у Хрватској. У Старчево долазе породично колонизацијом 1947. године у кући у близини центра. Мара ће нам испричати како је из њених првих сећања и основношколских дана изгледао центар места до почетка 1960-их година.

“У Старчево смо дошли 1947. године из Шибенике. Мама, тата, два брата, сестра и ја. Као колонисти добили смо кућу и земљу. Банат је био привлачан због плодне равнице па је за нас то био излаз у свет, јер може да се ради и живи. Ми смо прво требали да дођемо у Плочицу, међутим моја мама је успела да “среди” да дођемо у Старчево јер је хтела да нас школује, па да будемо ближе Панчеву. Нисмо из Хрватске носили ништа од имања већ смо имали новац. За тај новац смо овде купили запрегу, два коња и доста стоке - краву, овце и друго. Узгајали смо убрзо на земљи наше жито и кукуруз, а мајка је направила и башту са разним поврћем.

Кућа у коју смо се доселили је била немачка, у Улици Бориса Кидрича број 7. Кућа и данас постоји само је сада реновирана и не изгледа како је изгледала. Када смо у њу дошли имала је две собе ка улици, у средини је била соба са пушницом и ту се ложила фуруна. Ту памтим да када се фуруна добро наложи са два снопа тулузине, угреје се лепо, па у њу онда печемо зачињен кромпир у телиси. Затим је имала претсобље из кога се улазило у наве-

дене собе кроз врата са леве стране, а са десне стране су постојала друга врата која су гледала на врата за таван и за шталу. Кроз исто претсобље смо тако пролазили и ми и кржава, али је излазило свако на своја врата. Унутар куће је било окречено у бело. Споља је такође углавном био бели креч али је мислим ту било и више слојева светлих боја. Кров је био са бибер црепом и као и све старије куће имала је таваницу од трске. Под је био земљан, “подмазиван”. Од помоћних објеката постојала је још једна шупа и амбар. Двориште је било пуно сламе у камарама и тулузине у сноповима. Тога смо имали увек због стоке. Око тих камара смо се често играли као деца. У дворишту је постојао један велики дуд, па тако чим устанемо наједом се дудиња.

Дрворед дудова постојао је дуж целе улице, као и у свим осталим улицама. Цело Старчево је имало лепе дудове дрвореде. Испред куће смо имали уску стазу од цигле, док је остало све на улици било углавном прашина или блато. Идући од нас ка центру, на месту данашњег Клуба пензионера била је пошта, а до ње је био учитељски стан. Преко пута улице која спаја центар и Баштенску, а која је тада била шири него данас, налазио се на углу већи објект у коме је била берберница, сарачница, кафана и друга берберница. Ту где је данас школа било је игралиште. Ту смо играли мали фубал, “између четири ватре” и слично. Велики фубал и фудбалско игралиште било је у риту, испод. Учионице су биле и где је данас информатички кабинет и у објекту где је данас техничко обазовање. Ту је био

Дом културе с краја педесетих година прошлог века

и још један учитељски стан. Учионица је била и у згради “Старчевке”. Главна школска зграда био је објект поред цркве где је данас продужени боравак и музеј. У просторији где је билетарница музеја била је директорова канцеларија и ту су се остављали дневници и школски материјал из свих осталих зграда. У тој згради се пратио школски сат и даван је знак да се звони за крај часа. Звонило се тако што се, када дође време, узме једно звоно које је било око десетак центиметара у пречнику, са дебелим ободом, и са њим се изађе у центар парка и звони. Тако да се чује и у свим осталим школским зградама које су гледале на парк. То сам волела да радим. У околини центра било је неколико зграда “зем-задруге”. У Улици Иве Лоле Рибара, на почетку, иза “Старчевке”, је био машински парк са шупама и радионицама. Поред пијаце, на месту данашње стамбене зграде, били су неки мањи задружни приземни станови. Објекти зем задруге били су и у Улици маршала Тита (данас куће око бројева 10 - 16). Ту су нам се налазили и коњи, који су нам одузети након

државне политике из 1948.

Стари млин је радио док сам била дете и млео је пшеницу и за фирму и за домаћинства. Он је колико се сећам радио до 1970-их негде, јер је престао да ради када сам већ била удата (1964. г.). На адреси садашњег “кинеског тржног центра” била је бикарница. Ту је било место где је народ долазио да меље кукуруз за стоку. То је била мања зграда, неугледна, чак и запустена, јер је било тако свачије и ничије, неке светле боје са широким двокрилним вратима. Услуга млевења се ту наплаћивала ушуром, односно узму ти одређен део тога шта си донео. У једној мањој кући иза, на почетку Лењинове улице живео је Никола Латковић, који је био један од најбољих кројача у месту. Мајстор свог заната био је и Коста Пекар, који је имао своју пекару која се налази на месту данашње продавнице за кућне љубимце. Он је имао велико имање. И овај плац где смо ми данас, (Панчевачки пут 15) купили смо од њих. Од друге ћошке, па до њега је било Штимчево имање са кафаном и салом за игранке. Мислим да је и стари

Овај пројекат реализује се уз помоћ Покрајинског секретаријата за културу, јавно информисање и односе са верским заједницама. Ставови изнети у подржаном пројекту нужно не изражавају ставове Секретаријата који је доделио средства.

млин некад припадао Штимцу. Штимчева кафана је одузета од деда Блажа Павлића. Он је био и месар и ишколовао је мислим једно седам, осам месара. И он није имао среће са политиком. Још једна пекара налазила се у Улици маршала Тита (данас број 6) са улазом до улице. Када сам кренула у средњу школу та пекара више није радила. Значи, негде до краја 50их била је активна. Пре ње (данас М. Тита 4) налазио се Ковач - Ердељанац. И он је Био познат и квалитетан мајстор. Преко пута на углу налазила се стара амбуланта која је била на хошку у линији са осталим објектима, иза данашње трафике. Ту је становао доктор Секулић и медицински радник. Након ње је направљена монтажна амбуланта, па затим ова нова. У згради општине, налазила се такође једна сала за играчке на месту данашње сале за венчање.

Парк је био са земљаним стазама, уређеним. Дрвеће које је сада у парку је негде постојало и тих 50их година, односно то је то дрвеће. Била је понека клупа, цветњак. На средини парка била је пумпа, где је народ из околине центра долазио за воду. На ту пумпу смо долазили и ми. Интересантно је да су се код те пумпе примале, прале, откупљивале и паковале за транспорт јагоде, што је организовала зем-задруга. Било је неколико великих јагодара у Старчеву. Најпознатији су била браћа Курјакови, из српског (доњег) краја. Јагоде су ту доносили у гајбе на запрежним колима. Мислим да је ту било више стотина гајби са јагодама. Они ту све истоваре, перу, мере на ваги, па се након откупа шаље даље где треба. Сећам се да сам као дете 7-8. разред основне школе, и ја ишла да берем јагоде, али не код њих већ код Крециних (Фамилија Гујаничић - Баштенска улица) који су на Дунаву поред друге чуварнице имали плантажу. До Дунава смо ишли пешке, ретко када бициклом, јер је и бицикла тада била велика ствар. И тако је већина становника ишла када им нешто треба. Сећам се да су нам причали да када смо жедни узпут да пијемо воду из локви (мања увала на тлу, која се испуни водом након кише - барница). Преко пута насипа била је шума, па су неки ишли тамо и за дрва. Дрва су се товарила и на-

рамак колико могу па опет пешке. Нарамак је једноставна носилка од кудељиног канапа. Шума поред Дунава била је и пуна купина, па смо и за то ишли. По неколико деце и увек неко од старијих, обично нечија мама, бака или неко из комшилука старији, да се не би загубили негде. Накупљене купине смо продавали у Панчеву и то су углавном куповале богатије госпође. Нисмо ишли сви да продајемо, него неко од нас па се после новац подели. Пијаца је у Панчеву била код пруге у Војловици и код данашњег панчевачког хотела "Тамиш", јер је близу била и река, па је било угодно.

Дом културе је током 50их постојао као зграда, али није био уселен, јер од када памтим гледала сам његове голе зидове. Када сам била већ неки средњошколац, онда се сећам да је дом убрзо постао доста активан (почетак 60их). Почеле су секције, нека обучавања и усавршавања. Гледала сам ту неку ватрогасну вежбу где су са прозора Дома неким сајлама и уз помоћ каишева, спуштали људе на улицу. У центру испред дома је био и рингишил.

У старијим разредима основне школе сам играла фолклор. На бини велике сале, су се свакако одржавали фолклорни концерти. Могуће да је сала била завршена и пре дома, јер мислим да када сам била шести, седми разред, да само већ имали пробе и у великој сали. Пробе су се свакако одржавале и у школи. На фолклору је свирао хармонику Нича Грђић. Са фолклором смо путовали по околним местима камионом. Ставе клупе у приколицу, потоваре нас, па и ако нема довољно клупа сви се некако упушкамо. Нико није патио од нечега, само је било важно да негде идемо. Нису били битни услови, битно је било да се нешто дешава и да се човек осећа млад. У великој сали Дома је био и биоскоп. Мала сала је служила за играчке. На играчкама су се играла кола, банатски фокстрот, танго, твист и рок. Музика се наизменично пуштала, тако да се за вече прошара од свега по мало. Мени је био омиљен Елвис Присли и нумера "Ла палома".

Марко
Ивошевић

И мушкарци воле моду

Од пре пар месеци Старчево има специјализовани мушки фризерски салон који води Омољичанка Мирјана Милосављевић. То је једна одлучна мајка троје деце која је дошла на идеју да покрене свој самостални бизнис пред свој тридесети рођендан. Иако је то наизглед обичан мушки фризерски салон у ком је у понуди мушко шишање, фазонирање браде и прање косе уз попуст од 50% за децу, Мирјана је већ сада скренула пажњу једном посебном услугом. У питању је масажа лица о чему је више рекла:

- Као мушки фризерски, у школи смо учили, у склопу разних третмана, и масажу браде тако да сам одлучила и то да ставим у понуду. Користим антистрес уља, а покрети руку су најбитнији и то буде онда једно посебно уживање. Било је заинтересованих у Старчеву тако да сам и то радила, каже Мирјана.

Након дугогодишњег искуства стеченог у салонима и приватној пракси, ова предузимљива жена има јасну визију развоја свог салона и открива нам своје замисли:

- Планирам да то буде попут класичног салона, да у понуди имам и масаже тела, разне третмане, педикир, депилације. Жеља ми је да то буде прави центар лепоте за мушкарце - одлучна је Мирјана.

Као сваком професионалцу и Мирјани је важно усавршавање тако да је ускоро чека едукација о новим трендовима у мушким фризурама као што је фејт - нови стил шишања за тинејџере.

M.J.

ОКО Старчева >

□ Пролеће је баш закаснило ове године. А и прилично је хладно, пало је и много кише. А онда је грануло сунце и трава је почела да расте "као из воде". Тада на сцену ступају радници ЈКП-а и забрује косачице и тримери. Наравно да не може све одједном бити покошено, али Старчевци знају да ће се вредно радити док треба.

у Ђерму

Јован Ристић, мајстор

Чувајмо наше, старчевачко

Још од далеке 2002. године кафана "Ђерам" (описана сваког дана од девети до 23 сајта), оаза мира смеишана на месту где се Панчево улива у Старчево, синоним је за добар провод и уживање. То је идеално место како за пословне састанке, породичне ручкове или дружење с пријатељима и вољеном особом, тако и за незаборавне вечерње журке уз тамбураше.

Број гостињу се из дана у дан увећава, што је најбоља оцена нивоа услуге, несвакидашње пријатног амбијента, укуских залагаја и љубазног особља. У предивној цветној бањој и шло уређеној унутрашњости, декорисаној брижљиво одабраним рејро мојивима, уз специјализоване куће и богају понуду пића, уживаће сва чула. У "Ђерму" постоје вај-фај мрежа и два лазма шелевизора, а постоји и могућност припреме хране по поруџбини, као и организовање прослава до сто места, по повољним ценама. Четвртик поодне резервисан је за јела из кошлица, а очекују се и нова кулинарска изненађења. Ова кафана ће у рубрици "Кафенисање у Ђерму" бити домаћин и бројним занимљивим Старчевцима...

Ексклузивни гост препознатљиве рубрике текућег броја "Старчевачких новина", Јован Ристић, рођен је 15. децембра 1959. године у Панчеву, од мајке Лепосаве и оца Владимира, уз пет година млађег брата.

До 1965. године живео је у Банатском Брестовцу, када је његова породица одлучила да се досели у Старчево, па је овде завршио основну школу, након чега и средњу машинску у Панчеву, некадашњу "Борис Кидрић" и то смер водоинсталатер. Одмах затим запослио се у "Стаклари", где је остао до пензије. С обзиром на то да је у фирми радио воду и грејање, тиме се и упоредо бавио у приватној режији.

Ожењен је годину дана млађом Ружицом, с којом је у браку од 1981. године и на пут су извели синове Жељка (41) и Марка (34). Обојица су ожењени и док старији син има Милана (5) и Анђелу (2), млађи је отац Богдана (5) и Петре (1).

Како је одрастао мали Јова?

- Родитељи су дошли из месна Крива Феја из околине планине Бесна Кобила. На ове просторе населили су

се колонизацијом, када је деда је добио стару швапску кућу у Брестовцу, у коју је дошао са седморо деце. Живело се сиротињски, па су моји у потрази за бољим животом одлучили да дођу у Старчево, отприлике када сам имао пет година, а брат тек око шест месеци. Најпре смо били подстанари, да бисмо потом купили плац од Блаженића у Улици Петра Драпшина. Тамо су родитељи касније направили кућу, а на тој адреси смо годинама касније и брат и ја оформили домаћинства, да би исто урадила и моја оба сина. Иначе, отац је био физички радник у "Стаклари", а мајка домаћица, која је сезонски копала туђе њиве за дневнице. Као што рекох, веома смо тешко живели, па само чак као клинци добијали бесплатну ужину у школи. Стога смо одмалена буразер и ја морали да радимо све што можемо око кока, свиња, баштице... С друге стране, отац је био веома строг и није нам ни на памет падало да правимо несташлуке.

Дечије игарије на Наделу...

- Е, тек када завршимо све обавезе могли смо мало и да се поиграмо. Било је ту пре свега фудбалице

с Голубом Вуловићем, Бором Крстићем и његовим братом, па Небојшом Матовићем и другим клинцима. Евентуално бисмо ђалетовом и комшијском бицклом побегли на пецање, које ми је било једина разонода. Главно место за то дефинитивно био је Надел, на који су долазили и бројни Београђани на риболов, па ниси могао да нађеш место. А било је бабушки, штука, шарана, којег смо хватали изузев када није био мрест. У томе је све спречавао и веома строги чувар из Омољице, који ником није дао да приђе. Популарно је било и хватање рукама, јер Надел је лети знао да опадне до појаса. И тада кренеш тамо где је трава и напиаш рибу, која се малтене укочи у води. Тако само ухватио и једног великог сома, а било је и чикова који неодољиво подсећају на змије, па када натриш не њега, не знаш шта је у питању. Тако сам једном на потезу "седларе", где је трафостаница ка Омољци, налетео на њега и када сам ухватио и извадио, бацио сам, мислећи да је змија. Кад је буразер видео, а оно чиков. И на крају смо ухватили 12 комада. Још увек имам ожиљак од штуче са хватања рукама, што се догодило када сам око 14-ак година. Све у свему, на Наделу је у то време било толико рибе да смо је гурали колицима кући.

Школовање...

- Када сам кренуо у основну школу, учионица ми се налазила где је сада музеј, а учила ме Нада Антонијевић. Она је била изузетан педагог и била препуна разумевања за све нас. Као ученик био сам просечан и вртео се око тројке. Волео сам техничко и ликовно, али ми је било јасно да нисам био за гимназију, па сам веома брзо схватио да треба да идем на занат. Што се тиче друштва у одељењу, чинили су га Сава Ковачевић, Јовче, Зоран Симанић, покојни Гаша Димитријевић, с којим сам седео у истој клупи, а дугарице су ми биле, поред

ПАНЧЕВО ТО ЈЕ КАД СЕ ВРАТИШ, А У КАФАНУ "ЂЕРАМ" ТРЕБА ДА СВРАТИШ

- * СПЕЦИЈАЛИТЕТИ ДОМАЋЕ КУХИЊЕ
- * ОРГАНИЗАЦИЈА ПРОСЛАВА
- * ТАМБУРАШИ
- * РЕЗЕРВАЦИЈЕ 062 478 394

кафана
Ђерам
Старчево

осталих, Милена Поповић и Снежана Попадић. Наставници су били веома строги, али хтели да помогну. Касније је у вишим разредима било је и понеких мангупских цигарета и других ситних несташлука, које је углавном решавао наставник Пера Драгојерац, који је у то време био страх и трепет, код којег ни мува није смела да се чује. А када неког ухвати да пуши дешавало би се да их натера да један другом лушају шамаре. То је ипак била мање лоша опција, јер када Пера бије може и зуб да страда, као код Антона Циглера. Строги су били и Власта и Навала, који ипак нису толико тукли децу. С друге стране, Љиља Драгојерац је била мирна и тиха, али велики зналац и ауторитет. Неда Ранковић је предавала хемију, коју сам тада мрзео и једва стизао до тројке. Међутим, када сам отишао у средњу у машинску, професор Мита је тако сликовито умео све да нам објасни да сам на крају имао и петицу.

Младост..

- Отприлике у то време почело је и момчење у центру, када је било веома популарна кафана "Опатија". Примера ради, суботом је била толика гужва да си морао да дођеш у 4 поподне да би заузео место за столом, а касније би и шанк био препун. А онда се мало поседи, попије неко пивце и замези уз музику. Иако смо знали да останемо до поноћи, није било непримерних догађаја. С друге стране, дискотека у Дому културе била домаћин многих тада популарних рок група као што су "Црни бисери", а прављене су и незаборавне игранке. Преко недеље, била је актуелна послатичарница.

ЈНА...

- Војни рок сам служио у трајању од 15 месеци у месту код Љубљане, када сам дужио противавионски митраљез. Имао сам и веома добро друштво, а с једним од њих дуго сам се посеђивао и у цивилству, а долазили су он и његови код нас, али су најалост умрли млади. Иначе, Словенци одувек били "запад", па иако се нису качили, умели су нешто неприкалдно да додају када бисмо изашли у град.

Посао...

- Непосредно након што сам заврио средњу школу, отац ме је једног дана позвао да одмах дођем у "Стаклару" како би ме запослили. Тако сам почео да радим већ са 17 година и то као физикалац код зидара. После три-четири месеца касније био сам задужен за поправке нафтарница, које су тада служиле за грејање, изузев тек једног дела погона који има централно грејање. Тек после сам прешао на послове водоинсталатера. Годину дана сам радио на црпним пумпама и онда прешао у радионицу и стално био прва. Иначе, "Стаклара" је увек била слаба фирма, али је био добар колектив, па се у принципу не буним. У пензију сам отишао 2019. године, након 36 година, па сам три године морао да уплаћујем.

Приватан посао...

- Пошто је у "Стаклари" била мала плата, морао сам да радим и приватно и то послове из струке - водоинсталације и грејање. Нема куће у Старчеву где нисам нешто мајсторисао. Радило се и за ситне паре, а било је и послова какви се само пожелети могу. Наилазио сам и на неке глупости кад не можеш да докучиш где је квар, али увек са нашао неко с ким бих могао да се посаветујем. Сада више не радим цела купатила, тек понеку славину или бојлер, да бих помало надоместио пезније. Евентуално скокнем до ЈКП-а када ме позову кад имају неки проблем.

Породица...

- Цела фамилија била ми је у Брестовцу, а како су и тамо често били игранке, на једној од њих упознао сам Ружицу и оженио се њоме, када сам имао 21 годину. На почетку смо живели у кућици, па смо осамдесетих кренули рушимо стару и правимо нову. Када се родио Жељко, једну зиму смо провели код оца. Браком сам задовољан, јер се лепо слажем са женом, која је била добра домаћица, али је и радила по трговинама. И синови су се с снашли: Жељко је у полицији, док је Марко био девет година у "Азотари", па нешто у банкама, а сада ради у "Петрохемији" већ пар година и то у "стилену" и задовољан је.

Јован Ристић

Старчевац, а суграђанима јоручује:

Старчево, данас?
- Напредно место и имамо све услове за добар живот. Једино што ми смета је кад се нешто ломи и уништава.

Тако љовори овај вредни и љошћени

- Не ломите нешто што је општа имовина, јер то припада свима нама.

дружио се
Јордан Филиповић

Od sada sa tri prodavnice u Starčevu!

* Starčevo (u naselju Šumice) * "Starčevka"
i "Neolit" u Ul. Borisa Kidriča!

GLIGORIĆ STAR

PANČEVAČKI PUT 32 STARČEVO

tel. 013/631-129; mob. 060/633-70-71

**SVE za vas
i vašu kuću!**

- * SVE za grejanje
- * SVE za struju
- * SVE za vodu
- * SVE za fasade
- * SVE za gipsarske radove
- * blokovi, cigla, građevinski materijal
- * cevi, profili
- * šrafovska roba
- * okovi
- * bicikle i prateća oprema
- * akumulatori
- * lakovi, farbe
- * žice i komponente za ograde
- * MIKS MAŠINA (miksovanje boja)
- * sijalice za automobile i kamione
- * Brisači šoferšajbne
- * Posuđe metalac

RR GLASS

Maršala Tita 61a
STARČEVO
radmila.rrglass@gmail.com

013/632-486
063/89-10-368
063/70-81-288
066/95-61-521

- * Производња и уградња ауто стакала свих врста.
- * Тракторска стакла
- * Стакла за грађевинске машине
- * Застакљивање грађевинских објеката
- * Резање стакала на меру
- * Полице, витрине, столови

PRODAVNICA

N₂M

Vuka Karadžića 34 Starčevo

- rinfuzna roba
- prehrambeni proizvodi
- smrznuta roba
- voće i povrće
- i sve drugo za vaše domaćinstvo

U VAŠEM KRAJU I ZA VAS!

Свратите код Лукића

Све на једном месту у Ул. Иве Лоле Рибара 81а

...а од сада овде можете платити рачуне на новоотвореном шалтеру платног промета!

- * ПРОДАВНИЦА мешовите робе
- * ПРЖИОНИЦА кафе
- * РОШТИЉ на ћумур ВРХУНСКОГ квалитета!

НОВО У ПОНУДИ!

Свеже печена прасетина, златиборски сухомеснати производи, кајмак и салате за понети!

ИНФОРМАЦИЈЕ И ПОРУЏБИНЕ
064/125-72-30 и 013/633-545

* ПРАЊЕ ТЕПИХА
савременим машинама

* САМОУСЛУЖНА
аутоперионица

doo "VULOVIĆ"

Старчево, Лењина 41
Тел/Факс: 013/631-032

ПОШТОВАНИ СТАРЧЕВЦИ,

код нас можете набавити по повољним ценама следећу робу:

- * ЦЕВИ квадратне, правоугаоне, округле и поцинковане
- * водоводни, санитарни, канализациони и електроматеријал
- * електроде, брусни и резни алат
- * цемент, креч и беомал
- * гитер блок, монте, циглу и бетонско гвожђе

Хвала вам што кућујете код нас.

trgovinska radnja

МАКИ ЈЕДАН

kod ambulante

* *ROBA ŠIROKE POTROŠNJE*

* *HLADNO OSVEŽENJE*

RADNO VREME 24h

ПРЕДСТАВЉАМО > Микс пилатес

Женски фитнес је тематика о којој се све више пише и истражује и која је из године у годину све популарнија на нашим просторима. Овом приликом вам представљамо Јелену Митрић. Она је тренер који се бави микс-пилатесом дужи низ година и од ове године даме из Старчева и околне имају прилику да вежбају са њом у просторијама “Академије Јочић”.

Одакле интересовање за фитнес и тренерску професију?

- Од када знам за себе бавила сам се неким спортом, а фитнес је највише привукао моју пажњу. Као дисциплина, константно се надограђује, допуњује и усавршава. Посао тренера је веома занимљив и динамичан и никада не знате ко ће затражити вашу помоћ да нешто промени на себи. Тек по завршетку студија схватила сам колико су велике могућности да кроз позив фитнес тренера помогнем људима да дођу до својих циљева и то овај посао чини веома посебним.

Како је текао твој развој тренерске каријере?

- На завршној години студија почела сам да радим као тренер сарадник по препоруци професора са факултета у једном малом фитнес студију у Београду. Ту сам стекла своје прве кораке као тренер. Како су године пролазиле, а искуство повећавало, мењале су се теретане и фитнес центри. Издвојила бих фитнес центар хотела “Хајат” у Београду, где сам радила као персонални тренер и сусрела се први пут са дипломатама и страним клијентима и где су стандарди и очекивања врло високи. Каријеру настављам као и већина мојих колега, *онлајн*. Људи које тренирам су од Србије до Хонг Конга на истоку, па све до САД-а на западу.

Шта је микс-пилатес?

- То је групни програм вежбања и подразумева јединствен скуп вежби снаге и истезања са контролисаним покретима који се изводе полако уз наглашено правилно дисање. Овим вежбама ангажују се и дефинишу сви мишићи, а истовремено смањује се стрес. Оно што чини разлику у односу на класичан пилатес су елементи који се користе из других праваца вежбања, а који су прилагођени интензитету вежбања.

Зашто је микс-пилатес добар начин вежбања за даме?

- Вишесатно седење или стајање, стрес, стил живота последњих деценија здравствено узимају данак. Оно што дефинише женску рекреацију као посебан правац у вежбању је да је усмерен на жену као појединца обзиром на различите здравствене проблеме са којима се суочава једна жена модерног доба. Програм је умерен и заснован је на принципима лакоће и једноставности. Свако може да га практикује без обзира на животну доб, тако да се ниво кондиције повећава постепено.

Колико траје један тренинг и шта је све потребно?

- Тренинг траје 60 минута. Лагано се загревамо на почетку тренинга, док пред крај тренинга је обавезно растезање. На тренинг треба понети чисте патике за салу, пешкир за преко струњаче, воду за освежење и удобну опрему у којој ћете вежбати.

Шта је предност вежбања под надзором тренера у односу на класичан самосталан одлазак у теретану и зашто је људима потребан?

- Људима је потребан тренер, као што им је потребан и доктор. Предност тренинга под надзором у односу на самостални тренинг је вишеструка. Тренинг је део једног плана и програма, једног микро циклуса тренинга, који је саставио стручњак на основу групе вежбача коју има испред себе, њихових могућности и жеља, уз константно посматрање и кориговање. Одавно је напуштена филозофија вежбања да је јак тренинг нужно и квалитетан.

Да ли постоји нека препорука у вези исхране за најбоље резултате?

- За почетак, да себи поставе реалне и достижне циљеве. Да се не оптерећују ни килограмима ни калоријама. Свако од нас је различит и са другачијим стилем живота и дневним калоријским потребама. Препоруке се разликују и морају бити усклађене са циљевима. Није иста исхрана ако желите да смршате или ако желите мишићну масу. Свакако три оброка дневно, не јести слаткише, грицкалице, лисната теста и слично и имати довољан број сати ноћног сна. Уживајте у кретању јер је то оно са чиме смо рођени и што је у основи сваког здравог човека, а то је да се креће!

* За више информација о дејалма програма позовите 062/29-24-13.

Црпнице из прошлости • reprint 2010.

Не воли Вајо прасејине

Прошли су ускршњи празници.

Неким су били везани уз путовања и одласцима у госте, где се по обичају увек добро једе и пије. Како сам и сам са фамилијом ишао на путовање, иј у госте, све по ме је подсећило на једну причу из Старчева која на крају имами једну поруку, а налази се у наслову.

У Старчеву је живео Васа Злајта, свима знани Ваја, хармоникаш, млад и наочит човек.

Оженио се Милком из Долова.

Као млади брачни пар, како налаже ред и обичај пребало је ићи у госте код тасица и ташите у Долово, а прилика је била за лејшећ Св. Николу.

Мај месец, лепо време, шаман за славу и госте.

Упређе Вајо коња у ташеће, поседне своју Милку и њих двоје Доловачким друмом кроз поље полако према Долову.

Поред Првоћ и Другоћ бунара, Парчејине и Антиновиће пустиаре, преко Комунија дошли у Долово.

Лејо су их примили, и по реду и обичају добро угостили.

Док су били за ручком, нуди ташита зетта јелима и ђаконијама, а Вајо иако би моћо појесити пуно, био је мало срамећи, бар према тасицу и ташити, ја се све нећкао, да се не осрамоћи колико пуно може појесити.

Његова Милка, како би га оправдала, збоћ чећа не једе, одједном је рекла: “Не воли Вајо прасејине” и све је добро завршило.

Сви су пу њезину изјаву прихватили и Вају нићко више није нудио прејерано, а Вајо би к’о онај ојавачки пој Бура, моћао појесити пола ћурке и прасећу главу и на крају рећи: “Ала сам се и при’ваћиио”.

Прошла слава, ред је и кући ићи.

Ојет Вајо упрего коња у ташеће, изљубили се и поздравили, села Милка до своћ Ваје, Вајо оиш’но коња и уваћили они пућа према Старчеву.

Кад су изаили из Долова, Вајо замахне поново камцијом и кобојаји му камција исјадне из руке. Заусћави коња и ташеће те каже Милке нека сиће и до’ваћии му камцију.

Сишла Милка с ташеће и сагла се за камцију, а Вајо, кајасима оишне коња, а Милка остјала.

Виче Милка за Вајом, а он нићииа. Не заусћавља он ташеће, али одговара Милки: “Кад Вајо не воли прасејине, не воли Милка ни да се воза”.

Тако је Милка скоро из Долова полако пешке дошла наћираћ кући у Старчево.

Крајика али нићересанћина и поучна прича.

Мој саветћ вам је да кад сће на пућу или кад сће у гостима, не приговарајте своје ближњему неке поспујке које учини, моћло би вам се догодити као Милки.

Зайто уживајте у сваком пренућку, а нечије поспујке и коменијаре осјавићте за касније и за онда кад сће на сићурном.

*Здрави и весели били ваи,
Винко Рукавина*

30 година са вама!

СТАРЧЕВАЧКЕ
НОВИНЕ

Старчевачке бразде

Актуелно: *Цвећарство*

Павловић

Кишно пролеће је допринело да биље у пуној снази започне нови вегетациони циклус, а то прија и цвећу које буја по парковима, баштицама и балконима. Дилему да ли овај кишни период у мају омета садњу цветница разјашњава Данијела Павловић из цвећаре "Цветни дар":

- Ове године су се лоши временски услови мало одужили, али киша неким биљкама и тек како одговара за раст и развој. Уз мало добре прихране биће шаренила кад отопли - каже Данијела Павловић.

Цвећаре су пуне разнобојног цвећа тако да треба направити добар избор врста како би биљка на жељеном месту најбоље напредовала, јер није исто ако се сади у баштици или у саксији, на сунчаном, полусеновитом или сеновитом месту. Поред добро знаних врста које су садиле још и наше баке, све више је нових о чијем се узгајању мање зна, па увек ваља цвећара питати за савет:

- Љубитељи цвећа су упорни да среде свој кутак за уживање напољу. За сунчана места препоручујем калиопу, гезанију, бегонију, док за хлад су најбоље невестин вео, јова, тамјаника. Ове године су доста тражене трајнице као лаванда, смиље, руже, шимшир, бакопа, кампанула - објашњава Павловић.

М. Ј.

Пчеларство:

Завршено је цветање уљане репице и у мају почиње цветање багрема. Багрем потиче из Северне Америке и припада роду *Robinia*. Код нас у Србији има доста багрема и багремове шуме се негде сматрају интензивном врстом. Дрво багрема може да нарасте и до 20 метара. Код нас има доста белог багрема који кад процвета својим мирисом привлачи пчеле које скупљају нектар са мирисних цветова и носе у кошницу. Даљом прерадом добијамо багрёмов мед који је благог укуса, богат витамином Ц и има мању количину полена тако да багрёмов мед могу да користе и особе које су алергичне на неке врсте полена. Багрёмов мед је добар антисептик и може се користити за лечење рана и посекотина. Багрёмов мед могу да користе и деца после навршене друге године живота, пре тога није препоручљиво. Багрёмов мед је светлије, жућкасте боје и помало зеленкаст, уколико има примесе црвеног грога је црвенкаст. Спорије се кристалише, некад и до годину дана се не кристалише. Временски услови нису ове године баш најбољи за багрёмову пашу. Ми, пчелари, надамо се да ће бити багрёмовог меда за наше купце и грађане Старчева.

Горан Сјанковић
Друштво пчелара "Старчево"

Воћарство:

Месец мај, убедљиво најлепши месец у години, овај пут се није баш потрудио: уз пуно јаког (кошавског) ветра и обилних киша, добили смо штете на воћњацима. Забележене су ломљаве, а због немогућности правовременог заштитног прскања, право стање ствари тек ћемо видети. За очекивати је појава разних штеточина и болести. Такође, приметан је снажан пораст траве и корова. То значи да ће сваки наредни лепо дан носити обиље радова.

Здрави, вредни и срећни били,
Божидар Димићрић
Друштво десетилера, воћара и виноградара "Старчево"

Пијачни барометар:

Бели лук.....	40-50 комад	Банане.....	180-220 кг
Бундева.....	250-300 кг	Грожђе.....	700/ кг
Црни лук.....	180 кг	Јабукe.....	100 кг
Блитва.....	60 веза	Лимун.....	150-200 кг
Цвекла.....	150-200 кг	Орах.....	800-1000кг
Грашак.....	250 кг	Лубеница.....	200 кг
Купус.....	100 кг	Грејпфрут.....	250 кг
Кељ.....	150-200 кг	Лешник.....	900-1200 кг
Краставац.....	150 кг	Крушке.....	300 кг
Кромпир.....	150 кг	Мандарине.....	250 кг
Пасуљ.....	3000-350 кг	Јагоде.....	130-230 кг
Парадајз.....	250 кг	Трешње.....	350-500 кг
Шаргарепа.....	150-200 кг	Малине.....	300-500 корлица
Паприка.....	200-300 кг		
Ротквица.....	70 веза		
Тиквица.....	150 кг		
Шампињони.....	400 кг		
Спанаћ.....	250 кг		

□ Пијаца у Старчеву најчешће ради четвртом и недељом у преподневним сатима али се продавци сезонске робе могу наћи и другим данима.

КУПУЈЕМ ЗЕМЉУ
У СТАРЧЕВАЧКОМ АТАРУ
ПЛАЋАМ ДОБРО!

Телефон > 063/341-780

ВЕТЕРИНАРСКА СТАНИЦА

www.vetstanicamimic.co.rs

МИНИЋ

ХВАЛА ВАМ

што користите наше услуге!

ЗА ПСЕ ЛУТАЛИЦЕ позови Зоохигијену: 352-148

КУЛТИВАТОР

историја, култура и млади

уређује: **Далибор Мergen**

Историја

Лажни инжењер

Време у коме је на-
домак нашег места започела
градња фабрика Јужне индус-
тријске зоне представљало је
прекретницу и значајно транс-
формацију Старчева из сеос-
ког и руралног у приградско
и урбано насеље. Одлука о
подизању петрохемијског
комплекса на територији
Општине Панчево донета је
1956. године, а најпре је од
укупно три фабрике
изградена ХИП Азотара. Прва
постројења Рафинерије
нафте Панчево у рад су
пуштена 1968. године. Девет
година касније производња је
покретна и у ХИП Петро-
хемији.

Све је мање оних
који се сећају краја педесетих
година у Старчеву када се
прочуло да ће у његовој не-
посредној близини, у околини
манастира Војловице и у
правцу истоименог насеља, да
никне једна од највећих и
најсавременијих југословен-
ских фабрика за прераду
нафте. Као што се из пре-
тоходно наведеног може
закључити, идеје тадашњих
власти за ову озбиљну инвес-
тицију свакако су старије од
формалног Решења о осни-
вању Предузећа у изградњи
Рафинерија нафте Панчево
које је донело Извршно веће
Народне скупштине Репуб-

лике Србије 1959. године.
Управо у раздобљу уочи
службених одлука и решења
влададе су бројне непознан-
ице и нагађања о будућим
фабричким постројењима.
Тако се створило плодно тло
за ширење лажних гласина,
па и превара којима је еу-
форичан народ могао лако да
подлегне. Управо о једној
таквој обмани житеља
Старчева од стране пре-
варанта жељног лаке зараде
писао је лист "Борба" 25. ок-
тобра 1957. чији текст прено-
симо у целини.

"О Старчеву у коме
је "ускоро требало да
отпочну" замашни радови на
истраживању нафте и о
првим службеницима погона
за експлоатацију ове драг-
оцене течности, причало се
ових дана у Панчеву и око-
лини. Уствари, радило се о
једној обичној превари којој
су населили мање ни више
него 80 мештана овога села.
Све је то почело 12. октобра.
Те суботе у месну канце-
ларију ушао је 25-годишњи
младић и представио се
пуним именом и презименом:
"Ја сам Драгослав Крупез,
инжењер Завода за геолошка
и физичка истраживања у
Београду!", а затим је нас-
тавио убедљиво своје изла-
гање.

Када су му
затражили документа, изјавио
је да ће сутра доћи још два
друга инжењера који ће
донети потребна овлашћења.
Добар пријем у селу, Крупез
је још боље узвратио. Почео
је да сређује ствари. Објавио
је да се траже радници и
службеници. Плате које је на-
јавио примамиле су велики
број мештана. Одабирао је
људе који су по његовом
"стручном" мишљењу до-
расли постављеним задацима.
При пријему у службу Крупез
је одмах, позивајући се на
члан 21 Закона о рударском
и надземном раду, издавао
решења о постављењу на ко-
јима је била назначена и
плата од 8.600 до 21.700 ди-
нара. Усто, у решењу је било
назначено да ће радници до-
бити и гумене чизме, одела и
остало. У канцеларију
"инжењера" Крупеза дола-
зило се као на ћабу. За свега
неколико дана "колектив по-
гона" бројао је 80 радника и
службеника. Сакупљен је и
алат. Почели су и први ра-
дови, забодени су пијучи у
банатску равницу на месту
према Омољици. Радницима
који су се интересовали за
механизацију говорио је да
ће ускоро стићи потребне
машине. Поред алата, Крупез
је од сваког запосленог
захтевао и новац, како је он
рекао: за потребе набавке
радничких и здравствених
књижица и формулара за
пријављивање Заводу за со-

цијално осигурање. Сумње
није било, јер је он на лицу
места попуњавао обрасце за
пријаву Заводу за социјално
осигурање. Само при овој ак-
цији Крупез је сакупио
25.000 динара.

Можда би послови у
атару Старчева и даље "нап-
редовали" да Крупез није са
новцем који је добио за
књижице и остало почео да
пијанчи. Био је редован гост
кафана у Панчеву, а и у
самом селу. Тада су се у
"истраживачке" послове
умешали и органи
унутрашњих послова из
Панчева. "Погон" је затворен
пет дана после "свечаног от-
варања". Из материјала
приликом саслушавања у Сек-
ретаријату унутрашњих пос-
лова види се да се ради о
једном препређеном вара-
лици који се издавао за
инжењера Завода за
геолошка и физичка
истраживања у Београду,
како је први пут Крупез
тврдио, а пред органима Сек-
ретаријата ову изјаву он је
заменио звањем пољоприв-
редног техничара сељачке
задруге у Рашанцу код
Пожаревца, где је на послу
био све до 25. августа ове го-
дине. Међутим, из личне
карте утврдило се да је
Крупез машински бравар."

Упознајмо се...

Како се зовеш?

- Михајло Трајановски.

Како те зову?

- Трајке.

Кад си рођен?

- 12. септембра 2008.

Како би описао себе у јед-
ној реченици?

- Упоран и добар дечко.

Школа?

ОШ "Вук Стефановић Ка-
раџић".

Ближи се матура. Да ли ти
растанак тешко пада?

- Да.

Наставници које ћеш пам-
тити?

- Александра Стоил-
ковски, Наташа Милићев,
Наташа Шарановић, Зорка

Миленковић, Ања Стоил-
ковски, Марина Јова-
новић.

Коју средњу школу намер-
аваш да упишеш?

- Машинску школу,
саобраћајни смер.

Шта радиш у слободно
време?

- Тренирам, излазим с
другарицама, помажем
тати.

Коју музику слушаш?

- Фолк и реп.

Омиљена песма?

- "Худ цео је генгста".

Омиљени певачи?

- Бигру и Паја.

Омиљена певачица?

- Цеца.

Шта ти је важно у музици?

- Текст и бит.

Шта те опушта?

- Тренинг и другари.

Омиљени филм?

- "Индиго кристал".

Омиљени глумац?

- Миодраг Радоњић.

Омиљени спорт?

- Џудо.

За кога навијаш?

- За "Црвену звезду".

Где излазиш?

- У Старчеву.

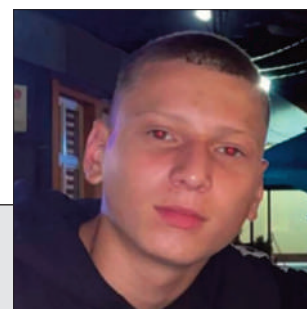
Шта си као мали желео да
будеш кад одрастеш?

- Возач Формуле 1.

Чега се плашиш?

- Ничега.

Шта ти смета код других?

- Лагање.

Твоје врлине?

- Добар дечко у свему.

Твоје мане?

- Понекад агресиван.

Најбољи другови?

- Илке, Крле, Терза, Вуле,
Цопе, Ранђа, Неца.

Најбоље другарице?

- Тара, Ања, Ивана, Лара,
Магдалена, Анастасија,
Бека.

Шта би поручио младима у
Старчеву?

- Тренирајте џудо у Ака-
демији "Јочић"! "

Други пишу >

Бунари из неолита у Старчеву

Неолитско насеље (архива)

Када их је пре девет деценија пронашла експедиција археолога с Харварда, била је њо свейска сензација

“Ово је сензационо откриће“ - брујале су новине, када је југоисточно од Панчева, с локалитета “Старчево-Град“ процурела вест, благодарећи новинару листа “Време“, да су у атару ископана два бунара из периода неолита.

“Ископавања су при крају. Још за који дан, док се заврши премеравање земљишта и бунара, америчка археолошка експедиција с професором Универзитета Харвард др Владимиром Фјуксом напустиће Старчево. Експедиција је нашла ствари, које ће свакако побудити највећу сензацију у научном свету“, известио је своје читање новинар Никола Н. Обреновски.

А, ствар је текла овако. На сондираном терену археолози су приметили две, по формату, необичне затрпане јаме, по чијем облику нису могли да одреде чему су служиле. Нити су одговарале земљиштама за становање, нити јамама за бацање отпадака, на какве су већ наилазили. Заинтригирани, копали су дубље, да би се после неколико метара, сасвим неочекивано, појавила вода. Изненађење је било и веће, када је утврђено да су обе јаме заправо бунари. У први мах веровало се да датирају из новијег доба, но када је материјал

детално прегледан, археолози су категорички утврдили да оба бунара потичу из неолитског доба.

“Откриће је изазвало праву сензацију међу члановима експедиције и то отуда што до данас нигде на свету нису пронађени бунари толико старог датума. Изгледа просто невероватно да је култура човека од пре неколико хиљада година била на таквом ступњу да би копао бунаре. Али, ко зна...“, писао је новинар, али истовремено изражавајући забринутост за судбину локалитета. Он распрета да, познавајући менталитет нашег човека, готово са сигурношћу се може рећи да ће ови бунари за кратко бити уништени или у најмању руку толико оштећени, јер већ сада, док су археолози још ту, у непосредној близини раде циглари. “Ови ће, уверени смо, каже, када археолози буду отишли, полетети на бунаре ради снабдевања водом, а то свакако неће користити науци“.

За ископавања код Старчева заинтересовао се, поред научника, циглара, и ос-

тали свет. Тако су локалитет походили и чланови Ротари клуба и група од педесет излетника из Београда и Панчева на челу с професором Универзитета и управником Народног музеја др Владом Петковићем, да би се на лицу места уверили о важности и упознали са свим детаљима ископавања. Дочекали су их чланови експедиције, Фјукс и председник старчевачке општине Жива Ложајић. Тако се сазнало да су на локалитету “Старчево-Град“ пронађени и разрушени депозити бронзаног и гвозденог доба, и то највише гробова с костурима и пепелом. Фјукс је записао да су ту морали копати и до два и по метра да би стигли на хоризонт неолита, али и пазити да се у раду не погрешу, тим пре што је у експедицији било и студентата америчких универзитета, који су у Старчево дошли како би се научили пажљивом и тачном раду на терену.

“Ископавање стаје више од 150.000 динара, али резултати који су овом приликом постигнути достојни су и вредни овог трошка“, закључио је Обреновски.

Орден југословенске круне за др Фјукса

Експедицију с Харварда предводио је Американац чешког порекла др Владимир Јарослав Фјукс. Потекло из старе бохемске породице, након учешћа у Првом светском рату, Фјукс је дипломирао економију на Универзитету у Пенсилванији и докторирао филозофију, након чега учествује у различитим археолошким експедицијама у Европи.

Указана му је част чланством у Праисторијском друштву Чехословачке и Југословенском историјском друштву. Био је појасни члан и кустос у музејима родне Чехословачке, у Мађарској, али и у народним музејима у Београду, Нишу и Битољу. Орден југословенске круне добио је 1935. године што је признање које ниједан археолог до тада није понео. Ту је и Орден белог лава, највише чешко одликованје.

Заштићени локалитет

Археолошки локалитет “Старчево-Град“ налази се на левој обали Дунава, северозападно од истоименог насеља, осам километара југоисточно од Панчева. Због изузетног значаја овде откривених налаза, култура старијег неолита на простору централног Балкана добила је име *старчевачка култура*. У најмлађој фази паралелна је с винчанском.

Откривене јаме - земнице су елипсоидног и кружног облика, пречника од 2 до 6 метара, а међу њима је откопано неколико гробова с покојницима у згрченом положају. Поред каменог и коштаног оруђа и оружја, главна одлика ове културе је керамика сликана белом, црном и црвеном бојом. Након ископавања 1928. године, урађена су сондажна истраживања 1931. и 1932. у сарадњи београдског Народног музеја и Универзитета Харвард. Локалитет је заштићен током 2003. и 2004. године. Сва истраживања показала су да су на овом подручју пре 8.000 година живели први ратари и сточари.

Олја Јанковић

(“Полићка“, 10. 4. 2023.)

Сачувајмо прошлост од заборава

□ Музеј у нашем месту наставља да ради на формирању колекција старих докумената, књига, разгледница, кованог и папирног новца, црно-белих фотографија и других старих предмета из свакодневног живота како бисмо сачували од заборава како су наши преци живели у Старчеву у протеклим вековима. Музеј, такође, стоји на располагању власницима старих докумената и фотографија који су вољни да позајме исте ради скенирања, после

чега би им све било уредно враћено. На тај начин музеј ће употпуњавати електронски депо и на тај савремени начин чувати драгоцене податке. Све то ствара могућност организовања тематских изложби и издавања каталога јер наше место има богату прошлост. С друге стране, музеј је ту да на најбољи начин презентује прошлост као сећање на људе који су некад овде живели, радили и градили Старчево за бољу будућност својих потомака - нас.

ПУТОПИСНА РЕПОРТАЖА

ТРИ ГРАДА, ТРИ ДРЖАВЕ, ЈЕДНАКО ЗАДОВОЉСТВО

Путовање између Сомбора, Печуја и Осијека води вас кроз прелепе пределе ширину градова који се налазе у близини један другој. Ово путовање пружа прилику да истражите бољашу природу, осећате повезаност између ових градова и доживите неке од најзначајнијих атракција које сваки град нуди

Почетак путовања је Сомбор, сликовити град смештен у северозападном делу Војводине. Сомбор је познат по својим равним пејзажима, широким булеварима и прелепим зградама. Прво место које треба посетити је Трг Светог Тројства, главни трг града, окружен зеленилом и импресивном архитектуром. У близини се налази Градска кућа, импозантна зграда која је симбол града. Такође, вреди посетити и Градску галерију која чува велику колекцију уметничких дела.

У Сомбору време протиче душло спорије. Задовољство је осетити тај ритам. Нигде се не жури, "свега има на вољу". Обична шетња кроз пешачку зону овог града изместеће вас из напетости свакодневице на коју сте навикли у урбаном животу околине престонице, какав водимо у Панчеву и околини. Град је миран, тих, отворен. Смештај није тешко наћи. Породични апартман по повољној цени (нешто више од 3000 динара) можете резервисати пре поласка путем "Букинга".

Након обиласка Сомбора, путовање се наставља ка Печују, једном од најлепших градова у Мађарској. Но, пут

Сомбор у Бачкој

нас најпре води у Мохач, град на десној обали Дунава. На овом месту се 1526. године одиграла позната Мохачка битка, у којој су угарске трупе под вођством краља Лајоша II доживеле тежак пораз од османске војске коју је предводио султан Сулејман I. Данас је то мали и симпатичан град на Дунаву, а у који се посетиоци заљубљују на први поглед. Атракција је да се у овај град, из смера граничног прелазна Бачки Брег, прелази трајектом јер на овом месту на Дунаву нема моста. Иначе, прелазак границе је брз јер је овај гранични прелаз између Србије и Мађарске намењен само путничким аутомобилима и нема гужве.

По доласку у Печуј нико неће остати равнодушан. Печуј је познат по свом исто-

ријском језгру, које је под заштитом UNESCO-а. Шетајући уским улицама старог града, осећате се као да сте се вратили у прошлост. Главна атракција је Катедрала светог Петра и Павла, која доминира градским хоризонтом својим импресивним торњевима. Такође, обавезно посетите Жолнај четврт, познату по прелепим сецесијским зградама и фабриком керамике. Овде можете уживати у шармантним кафињима и ресторанима. Централни трг Печуја, Сечењи трг, савршен је за почетак шетње кроз овај град. На њему и у непосредној близини су смештени неки од главних симбола Печуја, као што су Касим-Пашина џамија и Жолнај фон-

тана. Као најлепше грађевине издвајају се Градска кућа и Управна зграда барањског округа. Најзначајнији споменици су онај посвећен Јаношу Хуњадију и споменик Светог Тројства. Симбол Печуја, Касим-Пашина џамија, која је у саграђена у 16. веку, а претворена у католичку цркву у 18. Унутар ње се и даље могу видети елементи турске културе и натписи из Курана. Џамија Хасан-Паше Јаковалија је до дана данашњег сачувала своју намену. Изграђена је почетком 17. века, у једном тренутку била је претворена у болницу, па у католичку цркву. Најбоље је очувана џамија на подручју Аустро-Угарске и једина у Мађарској из тог периода

Печуј у Барањој

Није далеко, али је зато јефтино

□ Избор ове туре, на коју се може ићи породично, добар је избор. Читав пут се може прећи с једним резервоаром горива, а трошкови смештаја могу бити знатно нижи од оних у градовима који су на уобичајеним трасама наших туриста у овом крају (Сегедин, Темишвар...). У Мађарској се још увек користи форинта као средство плаћања док је у Хрватској од ове године уведен евро. Малогранични прелази (Бачки Брег, Товарник-Шид) омогућају брз и лаган трансфер и ослобађају вас губљења времена у чекању за прелазак попут прелаза на Хоргошу или Батровцима. Путеви су солидни, а друга инфраструктура потпуно задовољавајућа. Безбедност је потпуна, а они који имају предрасуде, могу слободно да их оставе код куће пре поласка на пут.

Осијек у Славонији

којој је остао сачуван минарет. Данас је поред верског објекта и музеј.

Печуј је по броју становника нешто мањи од Панчева, али је површински много распрострањенији. Мноштво паркова и зелених оаза широм града! И не само то - Печуј у својој околини нуди прелепе пределе, понајпре у планини Мачек испод које се ушупкао. Нешто попут наших Вршачких планина. Чак је и положај Печуја у том смислу сличан Вршцу. На врховима ове острвске планине, на висини од 600 метара, доминира ТВ торањ са чијег видиковца пуца прелеп поглед. Одмах испод је зоолошки врт као и излетишта. Ту је и ретро-туристички возић. За целодневни боравак у природи.

Последња станица на овом путовању је Осијек, живописни град смештен на обалама реке Драве. До овог града у Хрватској пут нас води кроз читаву Барању. Успавани предео. Границе између Мађарске и Републике Хрватске више нема, те је пут знатно олакшан. Од Печуја до Осијека стиже се за нешто више од сат и по времена.

Осијек је познат по својим зеленим парковима и величанственој тврђави. Центар овог града, Трг Анте Старчевића, окружен је прелепим зградама и има живу атмосферу. У близини се налази и Катедрала светог Петра и Павла, импресивна грађевина која пружа предиван поглед на град. Такође, не пропустите посету Тврђи, старом делу града са очуваним бедемима и ренесансним зградама. Овде ћете наћи бројне ресторани и кафиће у којима можете уживати у локалној кухињи. При крају је изградња новог стадиона на коме

ће играти НК "Осијек", а "Пампас", како му је име, место је око којег niche нови студентски град и други садржаји. Нови центар. Тачно наспрам стадиона, с ону страну Драве, налази се зоолошки врт који је највећи у Хрватској. Вреди га посетити.

Неке ране из прошлих ратова су зацељене, а неке нису. Трагови се виде на понеким осиечким зграда, али и успут, Трпињском цестом ка Вуковару. Иначе, Трпиња је и данас место у коме је српско становништво већинско, а присуство нашег народа је видљиво већ по информативним таблама дуж пута - ФК "Синђелић", Храм Вознесења Господњег...

Ако сте у дилеми да ли треба застати у Вуковару пре него се крене пут граничног прелаза Товарник - Шид, препорука је да се обиђе и овај град на Дунаву. Само тако, моћи ћете да комплетирате ову својеврсну "дунавску туру" (Старчево - Мохач - Вуковар), а у том контексту свакако треба посетити и Музеј вуцедолске културе који се налази на обали Дунава недалеко од Вуковара. Дунав крије тајну и носи са собом мноштво неистражених археолошких локалитета, али и спаја оне које је човек успео да пронађе и истражи - Лепенски Вир, Старчево-Град, Бело Брдо - Винча, па све до Вучедола код Вуковара...

Током овог путовања природа и архитектура градова ће вас одушевити својом лепотом. Околни рурални предели пружају прелепе пејзаже са бескрајним пољима и сликовитим пределима, а градови плене својом старинском архитектуром у којој се налази сјај прошлих времена који и данас траје.

Пејтар Андрејић

ЕКО: Рециклирај!

□ ЕКОЛОШКА АКЦИЈА ТРАЈЕ > Месна заједница Старчево наставила је сталну акцију прикупљања рециклажног материјала (пластични затварачи - чепови) у склопу заједничке акције "Чепом до осмега". Осма тура чепова је предата, а прикупљање нове, осме, је у току. Акција се наставља и даље! У ајнфорту зграде Месне заједнице налазе се рециклажне кутије у које и ви можете одложити чепове и на тај начин, рециклирајући, учествовати у овој трајној акцији која за циљ има и хуманитарни карактер.

Предата је још једна тура чепова

Часови математике

за све узрасте (основце, средњошколце и студенте) Моб: 060/663-356
Долазим на позив!

Ketering
kod Andre 013
sve sa ROŠTILJA
KUVANA jela

- riblja čorba
- svadbarski kupus
- gulaš gov. i svinjski
- grašak sa čuftama
- paprikaš
- pasulj
- pomfrit, salate...

dostava na kućnu adresu

DOSTAVA svakim danom
08-21
060/680 69 87

RADNO VREME RESTORANA svakim danom
08-23
osim nedelje (neradni dan)

ВУЏОВАЦ *Страна ученика ОШ "Вук Стр. Караџић"*

РАДОВИ УЧЕНИКА

Најважнији дан у мом животу

Идем на часове балета пуних девет година, а никад нисам отишла на неко веће такмичење. Пробудила ми се жеља за великим аплаузом, па сам се потрудила и коначно успела.

Већ се увелико припремамо за овај значајан догађај. Републичко такмичење је озбиљна ствар. Када смо добили нову наставницу, сви смо постали за бар мрвицу бољи. Укључујући то да смо трећа година у балетској школи и да за две године неки уписују средњу школу балета, наставница је имала пуне руке посла. На крају, од нас осам, три је успело да достигне ниво већи од 90 бодова на школском такмичењу и тако прође на републичко. Када сам чула да сам једна од три одабране, боље сам уознала балетски под и потрудила се да што квалитетније одиграм и можда освојим неку награду. Наставница има поверење у нас и поштује наше жеље и таленат. Тренутно је болесна али волела бих да ме она испрати на сцену пред великим бројем људи где ћу, коначно, освојити награду.

Веома ми значи то што ћу учествовати и забавити се, а награда ми је најмање важна. Наравно, много би ми значило да освојим неко од прва три места. Битно је веровати у себе, а ја сам се трудила и веровала у себе, јер да нисам никада не бих остварила свој сан.

Лара Драђуша 6/1

Моја бајка

(Принцеза Елена)

Једног лепог дана у Краљевству је на свет дошла принцеза Елена. Она је била тако лепа, а такође је имала младеж у облику срца на десној руци.

Прошло је пет месеци од Елиног рођења. Све је било лепо све док једне вечери док су сви спавали дошла зла вештица која је отела принцезу Елену. Кад су устали сви из краљевске породице и видели да је Елена нестала, њени родитељи су послали војску широм света, али принцези ни трага. Прошле су тако године кад је принцеза Елена напунила осамнаест година. Живела је у шуми са вештицом која ју је терала да чисти, пере судове, веш, да јој спрема јела... Једне ноћи кад је вештица отишла на бал, принцеза се ишњувала кроз прозор и на путу срела магичну птицу која јој је рекла да је она принцеза и рекла јој где се налази Елино краљевство. Она се одмах упутила ка краљевству и тамо је затекла своје родитеље.

Сви су били срећни, а након пар година принцеза Елена се удала за једног мудрог принца и живела срећно до краја живота.

Анђела Ивковић 5/2

Некада давно, у једној далекој земљи живели су дечак и пас. Живели су у малој кући поред једне густе шуме.

Све комшије су га поштовале јер им је стално помагао. Кад им је понестало хране он и пас су отишли у лов. Кад су стигли у шуму чекало их је страшно створење Змајкуд. Дечак је побегао чим га је угледао. Када је земља чула вести сви су му се смејали јер нису веровали да Змајкуд постоји. Дечак је решио да ће људима доказати да Змајкуд постоји. Стално је одлазио у шуму али Змајкуда није било. Годину дана касније дечак је отишао у пустоловине по свету. Кад је кренуо наишао је на један замак где мора да се испуни три изазова да би наставио пут. Први изазов је био - попити се на највишу планину света. Други - пронаћи најлепше дрво орхидеје, док је трећи био најтежи - пронаћи

Змајкуда и припитоми га. Дечак је кренуо на први, био је много тежак требало му је 15 дана да нађе ту планину. И тад је кренуо на други. Било је још теже јер су орхидеје биле лепе. Кад је кренуо на трећи ишао је свуда по шуми и наишао је на Змајкуда. Змајкуд је кренуо да режи, а дечак још гласније. Змајкуд се упулашио а дечак је рекао: "Нећу ти ништа. Видим да си усамљен исто као и ја. Само тражим да ми будеш љубимац". Змајкуд је пристао и рекао да ће му у свему помагати. Тако је дечак отишао у своју земљу и доказао људима да Змајкуд постоји. Кад су људи то видели сви су у се извинили.

Дечак је тако био задовољан и живео срећно до краја живота са својим новим љубимцем.

Мићар Гојковић 3/2

Ова прича није од скоро већ из давне 1996. године када се десио смак света.

Те године у малом градићу званом Полон родио се један дечак зван Олег. Њега су од малена звали јунаком зато што још док је ишао у школу стално се правило да леги и да може да управља светом. Наравно да му то нико није веровао, али је он знао да има супермоћи. Прошло је доста година, сада је 2016. Почеле су јаке непогоде, а дечак Олег, то јест не више дечак, је то предвидео. Смишљао је план недељу дана, а напосок га је смислио. Тај план је да све људе одведе на једну планину на Хавајима, јер је знао да је тамо једна планина која је највећа и која може да издржи све. Наравно, полетео је и то прелетање људи трајало је цео један дан и након тога је почео смак света. Људи су се држали за стене док је Олег створио штит испред свих њих. И тако су сви преживели.

Сви су преживели и живели су срећно до краја живота, а и славили су Олега до краја живота.

Анђела Појадић 5/2

(Чаробни јелен)

Некада давно у једној зачараној шуми живео је један чаробни јелен. Како би сазнали шта се десио останите до краја ове бајке.

Чаробног јелена су сви од животиња волели, а људи су хтели да га ухвате јер је било понуђено велико богатство уколико се улови. Јелен је сам по себи био раскошан и елегантан. Он је био златне боје, а својим роговима од злата које су имале лековиту моћ, њима је лечио све око себе. Једног дана краљ је наредио ловцима да улове чаробног јелена и да ће за то добити велику награду. Ловци су, наравно, пристали. Краљ им је дао отровне стреле да би га лакше уловили. Али су се грдно прешли. Када су ловци дошли у зачарану шуму, чули су неко шушкање у жбуну. Мало су га заклонили и видели су чаробног јелена. Таман што су спремили стреле, јелен им је побегао. Пошто је јелен урађен од злата и мишића било га је немогуће стићи. Зато су решили да иду околу како би га стигли. Међутим, чим су га нашли један ловац је одмах ипалио стрелу и случајно погодио другог ловца. Јелен се тада јако разбеснео и снажно ударио ногом о земљу. И ловцу је побегао. Јелен је извадио стрелу из ловчеве ноге и излечио га је. Ловац га је питао ко је он. Јелен му је рекао да га је створио бог и да људи не смеју да га лове. Он је то одмах пренео краљу. Краљ је рекао да му је јако жао. А онај ловац се више никада није вратио.

Закључак ове бајке је да није све у наградама и злату!

Милица Ђокић 5/1

... Најлепше је бајко доба ...

ВЕСТИ из Школе >**Међународни дан књиге за децу**

Светски дан књиге и ауторских права обележава се 23. априла сваке године на основу одлуке донете 1995. године. Овај симболични датум узима се као датум смрти двојице великана светске књижевности који су умрли 1616. године: Мигела де Сервантеса и Вилијема Шекспира. Свуда у свету промовише се читање, скреће пажњу на значај стваралаштва за друштвени развој и на заштиту и поштовање ауторских права.

Истраживање из 2009. године показало је да свега шест минута читања дневно смањује ниво стреса чак за 68%, побољшава меморију, јача концентрацију, превенција је за многе болести, побољшава квалитет живота и доказано је код великог броја људи да умањује депресију.

Презентација

У нашој школи традиционално се обележава овај дан. Ученици 5/1 одељења Данило Стефанов, Уна Теофиловић, Ана Барбара и Лана Стојановић, уз помоћ библиотекарке школе, поводом овог дана припремили су и одржали презентацију на часу српског језика код наставнице Наташе Милићев.

Април - месец књиге

У априлу месецу одржан је пети фестивал књиге у Дому културе. Овај фестивал посвећен је Милошу Црњанском. Старчевачки дани књиге велику пажњу посвећују најмлађим читаоцима.

Ученици наше школе су у Дому културе, 26. априла, имали прилику да упознају и да се друже са књижевницом и дечијим писцем Јасминком Петровић. Њене књиге препознају се по топлом хумору и сагледавају свет из угла детета који живи у савременом друштву. Познавајући дечије проблеме, навике и нове трендове лако је успоставила контакт са ученицима, била је отворена и аутентична. Лако их је анимирала да заједно учествују у представљању њених књига. Многе њене књиге су веома омиљене и популарна су литература у нашој школи.

Дан планете Земље

И ове године у нашој школи обележен је Дан планете земље разним активностима. Најпре, 21. априла, у холу школе отворена је поставка радова ученика од петог до осмог разреда, а за време великог одмора ученици 1/1 и 5/1 певали су песму "Љубав за планету", ауторске песме су читали Тијана Стана, Јован Вењац и Милица Ђокић, а приказ презентације 7/3 представил ису Марко Јањић и Вукашин Којић, 7/1 Михајло Ристић, 7/2 Андреа Пољак и Неда Ложајић. Ученици 5/1: Ленка Гојковић, Вељко Филиповић, Јелена Лукић, Михајло Додић, Сергеј Горуновић, Лана Стојановић, Уна Теофиловић, Марија

Посадимо дрво!

Угриновић, Виктор Колар, Данило Стефанов, Јован Вењац - приказали су заступљеност обновљивих и необновљивих извора енергије у десет улица у насељу и презентовали; промет превозних средстава поред наше школе (загађење,бука). Приказ података мерења табеларно су одрадили ученици 6/3 одељења Страхиња Јаковљевић и Алекса Матјашевић. Потом, 26. априла одржана је акција "Засади дрво за будуће генерације" где су учествовале све одељењске заједнице од првог до седмог разреда. Чланови Тима за естетско уређење школе Зорка Бјелић, Вука Бјелобрк и Данијела Пећанин уредили су хол и терасу школе, а заједно са ученицима ће и одржавати. Одељењске заједнице 3/2 и 5/1 прикупи су велики број пластичних чепова који су и предати. Наставнице Зорана Рангелов и Марина Јовановић, са шестим и седмим разредом, од прикупљених пластичних чепова на плкату направили су карту света. Све то испраћено је кроз дружење и музику од стране ученика 6/1 Милоша Здравковића и 7/2 Марка Стојанова. Координатори активности поводом овог дана су наставница географије Зорка Бјелић и наставница биологије Весна Стојановић.

Обука пливања**Пливачи**

Као и сваке године ученици другог разреда су ове школске године имали могућност да бесплатно похађају школу пливања која је била веома успешна. Обука је трајала од 3. до 28. априла. Сви су постали пливачи о чему сведоче дипломе и бец-еви.

Данијела Зилић Пећанин

www.starcevo.org.rs
naša internet stranica

STR "LUKA"

Lenjinova 37A Borisa Kidriča 61

SVRATI NA

Prodavnice mešovite robe

MINUTA

PEĆANIN PARKET

Porodična tradicija

Želite da vaš dom zasija u pravom svetlu, parket je pravi način za to.

Bavimo se postavkom novog kao i rekonstrukcijom starog parketa, kao i postavkom LAMINATA i TARKETA

- Postavka
- Hoblovanje
- Poliranje
- Lakiranje

Način slaganja

- Lastin rep
- Riblja kost
- Mozaik
- Kocka

Da bi vaš parket dugo bio lep, a vaša investicija isplativa, pozovite nas!

061-54-54-007 Goran

DISKONT PIĆA "GAJBA"

Veliki izbor pića po povoljnim cenama

veleprodaja pića

Hladni napici

Info telefon: 065/257 257 0
060/56-55-579

radno vreme:
radnim danima i subotom od 09h do 17h

Ive Lole Ribara br. 10 Starčevo

ЈАВНО КОМУНАЛНО ПРЕДУЗЕЋЕ "Водовод и канализација" Панчево

*Користи́мо
Воду
рационално!*

Одбојка

Велики успех малих одбојкаша

Пионирима Борца бронзана медаља на Мајском турниру у Београду

Сјајна генерација младих старчевачких одбојкаша коју предводе тренери Ратко Танев и Владимир Ковачевић, наставља да ниже успехе и да пријатно изненађује све поклонице игре преко мреже.

На традиционалном такмичењу у главном граду, 58. по реду Мајском турниру - "Трофеј Београда 2023", пионери Борца постигли су изванредан успех и освојили су бронзане медаље. Иначе, мајски турнир је велико надметање младих одбојкашица и одбојкаша, које деценијама већ изазива велику пажњу. Екипе чине селекције градова и места, па је тако цела будућност одбојке на једном месту.

Поредак на табели изгледа овако:

1. Београд 1
2. Нови Сад
3. Старчево

Одмах иза тимова који су чинили селекције великих градова у Србији, нашло се наше Старчево, са екипом састављеном из једне школе. Али са екипом великог срца, са тимом који ће и у будућности имати шта да покаже.

У првом колу Старчевци су савладали Београд 2 са 2:0, потом су истим резултатом надвисили и екипу Сремских Карловаца, а онда је пред расположеном четом из нашег места оружје морала да положи и селекција Црне Горе која је поражена са 2:1. У четвртој утакмици пионери из Старчева тријумфовали су над Тополом, а потом су уследили порази од Београда 1 и Новог Сада.

Велики је ово успех! Медаља са мајског турнира никада до сада није стизала у овај део јужног Баната!

Поред трофеја и пехара намењеног освајачу трећег места, тим

Рагбисти (опет) у Зеници

Опуштање након турнира

Рагби клуб Борац је крајем априла учествовао на међународном ветеранском турниру у Зеници на којем је учешће узело више од 200 играча из десет земаља, од Америке до Србије. Зеничани се нису обрुकали и овај пут су лествицу у организацији подигли на још виши ниво.

Наш клуб је играо у финалу, али то је мање важно - рагбисти Борца су Старчево и нашу замљу презентовали на прави начин. После прелених утакмица и бравура старих мајстора јајасте лопте уследило је треће (неизбежно) полувреме, у организацији Рагби клуба Крчмари и домаћина, браће Петровић, којима се старчевачки рагбисти захваљују и, наравно, све њих позивају на традиционални турнир ветерана који ће се у Старчеву одржати 5. августа у оквиру "Дана дружења".

Пети у Србији

из Старчева заслужио је још једно лепо признање - Јован Бујак је проглашен за најбољег средњег блокера на турниру.

Још један велики успех старчевачке одбојке остварили су: Страхиња Танев, Марко Ковачевић, Душан Влаховић, Војкан Луковић, Јован Бујак, Немања Јовић, Борисав Јевремовић, Данило Марковић, Михајло Стевановић, Немања Лукић, Андрија Николић и Милош Симичић.

□ Након надметања са екипама из целе Србије и само једног пораза од екипе Црвене увезде, кадети Борца су освојили 5. место на државном такмичењу одржаном половином месеца у Краљеву.

MIX PILATES U STARČEVU

u prostorijama Akademije Jožić
Pančevački put 85, Starčevo

PONEDELJAK, SREDA, PETAK
19h

BESPLATNO
prvi trening

062 29 24 13
Jelena, dipl. trener

СТАРЧЕВАЧКЕ
НОВИНЕ

Борац у одличној серији

Фудбалери Борца у пролећном делу њивенства пружају одличне партије и зајачене резултате

Ево резултата последња четири кола пролећног дела првенства:

Старчево:

Борац - ЖАК (Кикинда) 2:1;

Бојош:

Омладинац ФАМ - Борац 0:4;

Старчево:

Борац - Јединство (БК) 1:1;

Идвор:

Полет - Борац 3:4

У 23. колу Борац је на Општинском стадиону дочекао екипу ЖАК-а из Кикинде. Од самог старта утакмице домаћа екипа има теренску иницијативу и ствара прилике за погодак. У 10. минуту у одличној прилици за погодак нашао се Гиговић али је био непрецизан. У 18. минуту одличну прилику за погодак пропушта Лукић. У 25. минуту у идеалној прилици за погодак нашао се и млади Мачкић, али је голман гостију био успешнији.

На први погодак чекало се до 37. минута када је Бајић успео да савлада голмана Кикинђана и доведе свој тим у вођство од 1:0. До полувремена резултат се није мењао. У другом полувремени Борац наставља у истом ритму, ствара прилике за погодак али исте и промашује. У 70. минуту Гиговић постиже погодак за вођство од 2:0, али три минута касније ЖАК смањује резултат на 2:1 и уноси резултатску неизвесност. Ипак, до краја утакмице Старчевци играју сигурно, пропуштају још 2-3 солидне прилике за погодак, но резултат се није мењао и домаћа екипа заслужено осваја нова три бода.

У 24. колу Борац је гостовао у Ботошу екипи Омладинац ФАМ-а. Од самог старта утакмице Старчевци су били знатно надмоћнији. На први погодак се није дуго чекало јер је Лукић погодио већ у 8. минуту, када је искоса, са десне стране, са неких 25 метара био веома прецизан и лопта од стативе завршава у голу Омладинца. У 27. минуту Борац дуплира предност, а стрелац је расположени Гиговић. У 31. минуту Лукић, искоса са десне стране, са неких 23-24 метара постиже евро-гол - лопта је завршила у самом горњем левом углу домаћег голмана, за вођство Борца од 3:0. До полувремена резултат се није мењао мада је било прилике за то. На самом старту другог полувремена после једног

ТАБЕЛА

- Војвођанске лиге - Исток -
након 26. кола сезоне 2022/23.

1. ОФК Кикинда	26	19	4	3	57:14	+43	61
2. Јединство (БК)	26	16	4	6	51:29	+22	52
3. Слобода	26	15	6	5	58:23	+35	51
4. Борац	26	13	6	7	50:43	+7	45
5. Цр. звезда (РС)	26	13	4	9	38:29	+9	43
6. Војводина 1928	26	10	9	7	47:31	+16	39
7. Јединство (Вл.)	26	13	0	13	39:40	-1	39
8. Раднички	26	10	5	11	42:30	+12	35
9. Козара	26	9	5	12	31:38	-7	32
10. Пролетер (БК)	26	9	5	12	35:54	-19	32
11. Полет	26	8	7	11	36:49	-13	31
12. Младост (Ом)	26	8	5	13	35:49	-14	29
13. ЖАК (-3)	26	9	4	13	33:43	-10	28
14. Бегеј	26	7	4	15	38:54	-16	25
15. Омладинац ФАМ	26	6	6	14	27:54	-27	24
16. Јединство (Кач.)	26	5	2	19	31:68	-37	17

одличног напада гостујуће екипе Лукић постиже свој трећи погодак на утакмици и резултат је 4:0 за тим из Старчево. Било је још прилика за погодак до краја утакмице али промене резултата није било.

У 25. колу Борац је на Општинском стадиону у Старчеву угостио екипу Јединства из Банатског Карађорђево, једног од претендента за сам врх табеле. Одиграна је једна веома занимљива и узбудљива утакмица. Јединство се пријатељима спорта у нашем месту представило као веома чврста екипа са врло квалитетним играчима. Најбољу прилику у првом полувремени за домаћу екипу пропустио је у 22. минуту млади Јовић када се нашао очи у очи са противничким голманом али је лоше захватио лопту и прилика је отишла у неповрат. Пропустила је и гостујућа екипа две-три изузетно повољне прилике али је голман Борца Лапић у свим ситуацијама био на висини задатка и излазио као победник. Прво полувреме завршено је резултатом 0:0. У наставку Јединство прво стиже до предности, у 51. минуту, и резултат је 0:1. Од тог момента Борац све карте баца на напад, а плод такве игре се исплатио у 72. минуту када Старчевци стижу до изједначења, а стрелац је Иванић. Могла је домаћа екипа и

до сва три бода до краја утакмице али се резултат ипак није мењао.

У 26. колу Борац је гостовао у Идвору екипи Полета. Утакмица је одиграна по снажном ветру који је реметио игру обе екипе. Већ у 3. минуту Борац стиже до предности, а стрелац је Лукић. У 27. минуту долази до изједначења из оправдано досуђеног пенала после играња руком у свом казненом простору Маркова. У 40. минуту виђена је најбоља акција на утакмици када је Марковић са десне стране центрирао, а млади Срђан Јовић у пуном трку главом закуцао лопту у горњи леви угао за ново вођство Борца. У 45. минуту после кардиналне грешке у одбрани гостију, Полет стиже до изједначења од 2:2. У другом полувремени Старчевци, иако су играла против ветра, пружају бољу игру. У 68. минуту виђено је право ремек дело играча Борца Уроша Лукића из слободног ударца, са неких 20 метара, који је неодбрањиво шутирао за ново вођство Борца. У 90. минуту Полет поново поравнава резултат, али, ипак, у надокнади времена, у 94. минуту, гости стижу до победе од 4:3, а стрелац је Гиговић, после одличног центаршута са леве стране младог Стевовића.

*Пејар
Орешковић*

Бележимо

Другарски спортски сусрет

□ Мини-турнир на коме су учествовали ветерани Борца, музичара и пријатељи клуба одигран је 11. маја на Општинском стадиону. Иако је резултат био у другом плану напоменућемо да су ветерани Борца били најбољи, а да је дружење настављено у клубској кафани на стадиону.

ОДБОЈКАШИ ОБЕЛЕЖИЛИ 45. РОЂЕНДАН И ПЛАСМАН У ЕЛИТУ БОГАТА ИСТОРИЈА КАО ТЕМЕЉ УСПЕХА

Сјајна сезона у Првој лиги, нови пласман у српску одбојкашку елићу, и све то на 45. рођендан клуба, били су најбољи повод за прославу коју је Одбојкашки клуб Борац организовао половином априла, у фоајеу Културног центрира у Панчеву

На самом почетку свечаности присутнима се обратио председник Борца Јован Јовић, који се осврнуо на историју клуба дугу тачно 45 година, а није изоставио да каже коју реч више о екипи која је Борац вратила у елиту.

- Ове године смо одлучили да шансу дамо младим играчима и у трку за бодове ушли смо мирно и без великих жеља. Идеја нам је била да полако, кроз неколико сезона, грађимо будуће шампионе. Договор са играчима на самом почетку првенства био је да само остану у лиги. И, погледајте, нису испоштовали договорено, нису остали у лиги - рекао је уз осмех Јовић.

На прослави у Културном центру присутнима се обратио и Петар Богуновић, председник Одбојкашког савеза Војводине и потпредседник Одбојкашког савеза Србије.

- Захваљујем вам свима што сте били уз наш Борац свих ових година и допринели да клуб поново буде члан Суперлиге Србије, где му је свакако и место. Кажу да клуб ове године прославља мали јубилеј, али то је заправо велики јубилеј, јер је то 45 година, један добар радни век током кога је урађено много. Један сам од првих судија који су судили Борцу прве утакмице и од тада пратим све и знам како се Борац пењао и колико је овај успех заслужен - рекао је Богуновић.

Он је испред Одбојкашког савеза Србије председнику клуба уручио плакету поводом 45-годишњице.

- У овој малој црвеној кутији написано је "Одбојкашкoм клубу Борац поводом 45 година постојања и успешног рада". У овако малу

Свечаност у Културном центру

кутију стало је хиљаду људи - додао је Јован Јовић.

У име Града Панчева скуп је присуствовао Петар Андрејић, председник МЗ Старчево, који је представницима клуба пренео поздраве и честитке градоначелника Александра Стевановића.

- Традиција спорта у Старчеву је веома богата и издашна. У нашем месту постоји фудбалски клуб који ће за неку годину прославити своју стогодишњицу, постоји рагби клуб са изузетном традицијом који је наступао и у некадашњој савезној лиги СФРЈ, постоји и дугогодишња традиција кошарке с добрим резултатима, али оно што Старчево нарочито издваја свакако су успеси Одбојкашког клуба Борац. Надам се да ово није крај, да ће Борац наставити да постиже овако добре резултате и, зашто да не, у неком моменту можда ће стићи и до међународних такмичења. То би свакако убрзало оно што годинама чекамо, а то је изградња нове физкултурне сале при старчевачкој основној школи која би по димензијама и капацитету одговарала рангу такмичења у коме Борац сада игра. Добра воља постоји и ја се надам да ћемо ускоро моћи да чујемо неке лепе вести по том питању - рекао је Андрејић.

Јовић и Андрејић

Генерални секретар Спортског савеза Панчева Дејан Перић такође је честитао играчима Борца на освајању титуле и захвалио председнику старчевачког клуба за све оно што је урадио за спорт у нашем граду.

- На утакмицама Борца запазио сам нешто што се не виђа тако често, а то је чињеница да момци дишу као један и да раде заједно на остварењу највећих спортских резултата. То је нешто што мали број клубова има и то доказује да људи који су у клубу раде на најбољи могући начин, да момци који играју за Борац осећају град Панчево, Старчево и сам клуб као своју кућу - истакао је Дејан Перић. Он је подсетио да је Спортски

савез Панчева једна велика породица, која тренутно броји скоро 15.000 регистрованих спортиста у свим спортским категоријама, који долазе из преко 200 клубова, истакавши да је Борац нарочито значајан део те породице и да му је част што сарађује са управом клуба, која је доказала да живи за спорт, а не од спорта.

На крају свечаности захвалнице за допринос успеху клуба додељене су онима који су их заслужили, а потпредседник Борца Зоран Манић искористио је ову прилику да председнику клуба Јовану Јовићу преда плакету и неколико додатних пригодних поклона у знак захвалности читавог клуба.

А. Ж.